

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1954 No. 88

A. TITEL

*Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, met bijlagen;
Genève, 28 Juli 1951*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van Verdrag en bijlagen zijn in *Trb.* 1951, 131 geplaatst. Het Verdrag is, behalve door de aldaar genoemde Staten, nog ondertekend door ¹⁾:

Turkije 24 Augustus 1951

„En signant cette Convention, le Gouvernement de la République Turque déclare qu'au point de vue des obligations assumées par lui en vertu de la Convention, l'expression „événements survenus avant le premier janvier 1951" figurant à l'article 1, section A, sera comprise comme se référant aux événements survenus avant le premier janvier en Europe. Il n'entend donc assumer aucune obligation en relation avec les événements survenus en dehors de l'Europe.

Le Gouvernement Turc considère, d'autre part, que l'expression „événements survenus avant le premier janvier 1951" se rapporte au commencement des événements. Par conséquent, comme la pression exercée sur la minorité turque de Bulgarie, qui commença avant le premier janvier 1951, continue toujours, les réfugiés de Bulgarie d'origine turque, obligés de quitter ce pays par suite de cette pression, qui, ne pouvant passer en Turquie, se réfugièrent sur le territoire d'une autre partie contractante après le premier janvier 1951, doivent également bénéficier des dispositions de cette Convention.

Le Gouvernement Turc formulera, au moment de la ratification, des réserves qu'il pourrait faire conformément à l'article 42 de la Convention."

de Bondsrepubliek Duitsland 19 November 1951

"In signing this Convention, the Government of the Federal Republic of Germany declares that for the purpose of its obligations thereunder

¹⁾ Van de voorbehouden gemaakt bij de ondertekening, voor zoveel niet in het Engels gesteld, is aan de Nederlandse Regering slechts een vertaling in het Engels medegedeeld, uitgezonderd de door de Turkse Regering gemaakte voorbehouden.

the words "events occurring before 1 January 1951" in article 1, Section A, shall be understood as referring to events occurring in Europe or elsewhere before 1 January 1951".

Griekenland 10 April 1952

"In signing this Convention, the Government of Greece declares that for the purpose of its obligations thereunder the words "events occurring before 1 January 1951" in article 1, Section A, shall be understood as referring to events occurring in Europe or elsewhere before 1 January 1951."

de Heilige Stoel 21 Mei 1952

Brazilië 15 Juli 1952

Italië 23 Juli 1952

"In signing this Convention, the Government of the Republic of Italy declares that the provisions of articles 6, 7 (2), 8, 17, 18, 19, 22 (2), 23, 25 and 34 are recognized by it as recommendations only.

It also declares that for the purpose of the obligations assumed by the Republic of Italy under this Convention, the words "events occurring before 1 January 1951" in article 1, section A (2), shall be understood as referring to events occurring in Europe before 1 January 1951."

Frankrijk 11 September 1952

"In accordance with Article 1, Section B (1), the French Government declares that for the purpose of its obligations under this Convention, the words "events occurring before 1 January 1951" in Article 1, Section A (2), shall be understood to mean "events occurring in Europe before 1 January 1951". A declaration regarding the territorial application of the Convention will be made at the time of ratification, in accordance with Article 40."

C. VERTALING

VERDRAG BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN

Préambule

De HOGE VERDRAGSLUITENDE PARTIEN,

OVERWEGENDE, dat het Handvest van de Verenigde Naties en de op 10 December 1948 door de Algemene Vergadering goedgekeurde Universele Verklaring van de Rechten van de Mens het beginsel hebben bevestigd, dat de menselijke wezens, zonder onderscheid, de fundamentele rechten van de mens en vrijheden dienen te genieten,

OVERWEGENDE, dat de Verenigde Naties bij verschillende gelegenheden blijk hebben gegeven van haar grote bezorgdheid voor de vluchtelingen en er naar gestreefd hebben de uitoefening van deze fundamentele rechten en vrijheden door de vluchtelingen in de grootst mogelijke mate te verzekeren,

OVERWEGENDE, dat het gewent is de vroegere internationale overeenkomsten betreffende de status van vluchtelingen te herzien en te bevestigen en aan de toepassing van die overeenkomsten en aan de daarbij verleende bescherming uitbreiding te geven door middel van een nieuwe overeenkomst,

OVERWEGENDE, dat het verlenen van asyl voor bepaalde landen onevenredig grote lasten kan medebrengen en dat derhalve een bevredigende oplossing van een vraagstuk waarvan de Verenigde Naties de internationale omvang en het internationale karakter hebben erkend, niet zonder internationale solidariteit kan worden bereikt,

DE WENS TOT UITDRUKKING BRENGENDE, dat alle Staten, het sociale en humanitaire karakter van het vluchtelingenvraagstuk erkennende, al het mogelijke zullen doen om te voorkomen, dat dit vraagstuk een oorzaak van spanningen tussen Staten wordt,

ER VAN KENNIS NEMENDE, dat de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen belast is met het toezicht op de toepassing van internationale verdragen welke voorzien in de bescherming van vluchtelingen, en erkennende, dat de doeltreffende coördinatie van de maatregelen welke worden genomen om dit vraagstuk op te lossen, zal afhangen van de samenwerking van de Staten met de Hoge Commissaris,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Definitie van de term „vluchteling”

A. Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als „vluchteling” elke persoon:

(1) Die krachtens de Regelingen van 12 Mei 1926 en 30 Juni 1928 of krachtens de Overeenkomsten van 28 October 1933 en 10 Februari 1938, het Protocol van 14 September 1939 of het Statuut van de Internationale Vluchtelingenorganisatie als vluchteling werd beschouwd.

De door de Internationale Vluchtelingenorganisatie gedurende haar mandaat genomen beslissingen waarbij personen niet in aanmerking werden gebracht voor de bescherming en de hulp van die organisatie, vormen geen belemmering voor het verlenen van de status van vluchteling aan personen die aan de voorwaarden van lid 2 van deze afdeling voldoen;

(2) Die, ten gevolge van gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden, en uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot

een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term „het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.

B. (1) Voor de toepassing van dit Verdrag betekenen in artikel 1, afdeling A, de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” hetzij

(a) „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa hebben plaats gevonden”; hetzij

(b) „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden”;

elke Verdragsluitende Staat zal bij de ondertekening, bekrachtiging of toetreding een verklaring afleggen, waarin wordt te kennen gegeven, welke van deze omschrijvingen hij voornemens is toe te passen met betrekking tot zijn verplichtingen krachtens dit Verdrag.

(2) Elke Verdragsluitende Staat die de omschrijving (a) heeft aanvaard, kan te allen tijde door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties zijn verplichtingen uitbreiden door omschrijving (b) te aanvaarden.

C. Dit Verdrag houdt op van toepassing te zijn op elke persoon die valt onder de bepalingen van afdeling A, indien:

(1) Hij vrijwillig wederom de bescherming inroept van het land waarvan hij de nationaliteit bezit;

(2) Hij, indien hij zijn nationaliteit had verloren, deze vrijwillig heeft herkreten;

(3) Hij een nieuwe nationaliteit heeft verkregen en de bescherming geniet van het land waarvan hij de nieuwe nationaliteit bezit;

(4) Hij zich vrijwillig opnieuw heeft gevestigd in het land dat hij had verlaten of waarbuiten hij uit vrees voor vervolging verblijf hield;

(5) Hij niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat

de omstandigheden in verband waarmede hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan;

Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen;

(6) Hij, indien hij geen nationaliteit bezit, kan terugkeren naar het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, omdat de omstandigheden in verband waarmede hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan;

Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren naar het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, terug te keren.

D. Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

Wanneer deze bescherming of bijstand om welke reden ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.

E. Dit Verdrag is niet van toepassing op een persoon die door de bevoegde autoriteiten van het land waar hij zich heeft gevestigd, beschouwd wordt de rechten en verplichtingen te hebben, aan het bezit van de nationaliteit van dat land verbonden.

F. De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat:

(a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen;

(b) hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten;

(c) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Artikel 2

Algemene verplichtingen

Elke vluchteling heeft plichten tegenover het land waarin hij zich bevindt. Deze plichten brengen in het bijzonder mede, dat de vluchteling zich houdt zowel aan de wetten en voorschriften als aan de maatregelen, genomen voor de handhaving van de openbare orde.

Artikel 3

Non-discriminatie

De Verdragsluitende Staten zullen zonder onderscheid naar ras, godsdienst of land van herkomst de bepalingen van dit Verdrag op vluchtelingen toepassen.

Artikel 4

Godsdienst

De Verdragsluitende Staten zullen de vluchtelingen op hun grondgebied ten minste even gunstig behandelen als hun onderdanen, wat betreft de vrijheid tot uitoefening van hun godsdienst en de vrijheid ten aanzien van de godsdienstige opvoeding van hun kinderen.

Artikel 5

Rechten onafhankelijk van dit Verdrag verleend

Geen der bepalingen van dit Verdrag maakt inbreuk op de rechten en voordelen, welke door een Verdragsluitende Staat onafhankelijk van dit Verdrag aan vluchtelingen zijn verleend.

Artikel 6

De term „onder dezelfde omstandigheden”

Voor de toepassing van dit Verdrag houdt de term „onder dezelfde omstandigheden” in, dat een vluchteling voor de uitoefening van een recht moet voldoen aan alle eisen (waaronder begrepen die betreffende de duur van en de voorwaarden voor tijdelijk verblijf of vestiging) waaraan hij zou moeten voldoen indien hij geen vluchteling was, met uitzondering van de eisen waaraan, wegens hun aard, een vluchteling niet kan voldoen.

Artikel 7

Vrijstelling van de voorwaarde van wederkerigheid

1. Behoudens de gevallen dat dit Verdrag gunstiger bepalingen bevat, zal een Verdragsluitende Staat vluchtelingen op dezelfde wijze behandelen als vreemdelingen in het algemeen.

2. Na een driejarig verblijf genieten alle vluchtelingen vrijstelling van de voorwaarde van wettelijke wederkerigheid op het grondgebied van de Verdragsluitende Staten.

3. Elke Verdragsluitende Staat zal, bij het ontbreken van de voorwaarde van wederkerigheid op de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag voor die Staat, aan de vluchtelingen de rechten en voordelen waarop zij reeds aanspraak konden maken, blijven verlenen.

4. De Verdragsluitende Staten zullen in welwillende overweging nemen om aan vluchtelingen, bij het ontbreken van de voorwaarde van wederkerigheid, rechten en voordelen te verlenen buiten die waarop zij krachtens lid 2 en 3 aanspraak kunnen maken, alsmede om de vrijstelling van de voorwaarde van wederkerigheid uit te strekken tot vluchtelingen die niet aan de in lid 2 en 3 bedoelde voorwaarden voldoen.

5. De bepalingen van lid 2 en 3 zijn zowel van toepassing op de rechten en voordelen, bedoeld in de artikelen 13, 18, 19, 21 en 22 van dit Verdrag, als op de rechten en voordelen, waarin dit Verdrag niet voorziet.

Artikel 8

Vrijstelling van buitengewone maatregelen

De Verdragsluitende Staten zullen de buitengewone maatregelen welke kunnen worden genomen tegen de persoon, de goederen of de belangen van onderdanen van een vreemde Staat, niet enkel op grond van de nationaliteit toepassen op een vluchteling die formeel een onderdaan is van die Staat. De Verdragsluitende Staten die krachtens hun wetgeving niet het in dit artikel neergelegde algemene beginsel kunnen toepassen, zullen in de daarvoor in aanmerking komende gevallen vrijstelling ten gunste van zodanige vluchtelingen verlenen.

Artikel 9

Voorlopige maatregelen

Geen der bepalingen van dit Verdrag vormt een belemmering voor een Verdragsluitende Staat om, in tijd van oorlog of andere ernstige en buitengewone omstandigheden, ten aanzien van een bepaald persoon de voorlopige maatregelen te nemen, welke deze Staat noodzakelijk acht voor zijn nationale veiligheid, in afwachting van de vaststelling door de Verdragsluitende Staat, dat die persoon werkelijk een vluchteling is en dat de handhaving van die maatregelen te zijnen aanzien noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid.

Artikel 10

Ononderbroken verblijf

1. Wanneer een vluchteling gedurende de Tweede Wereldoorlog is gedeporteerd en overgebracht naar het grondgebied van een Verdragsluitende Staat en aldaar verblijft, wordt de periode van een zodanig gedwongen tijdelijk verblijf beschouwd als rechtmatig verblijf op dat grondgebied.

2. Wanneer een vluchteling gedurende de Tweede Wereldoorlog is gedeporteerd uit het grondgebied van een Verdragsluitende Staat en vóór de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag daarheen is teruggekeerd teneinde aldaar te verblijven, wordt de periode van verblijf vóór en na deze gedwongen verplaatsing, voor alle doeleinden waarvoor ononderbroken verblijf is vereist, beschouwd als één enkele ononderbroken periode.

Artikel 11

Vluchtelingen-zeelieden

Indien vluchtelingen geregeld als schepeling dienst doen aan boord van een schip dat de vlag voert van een Verdragsluitende Staat, zal die Staat in welwillende overweging nemen om hen toe te staan zich op zijn grondgebied te vestigen en om hun reisdocumenten te verstrekken of hen tijdelijk toe te laten op zijn grondgebied, in het bijzonder teneinde hun vestiging in een ander land te vergemakkelijken.

HOOFDSTUK II

Juridische status

Artikel 12

Persoonlijke staat

1. De persoonlijke staat van een vluchteling wordt beheerst door de wet van het land van zijn woonplaats, of, indien hij geen woonplaats heeft, van het land van zijn verblijf.

2. De rechten welke een vluchteling vroeger heeft verkregen en welke uit de persoonlijke staat voortvloeien, in het bijzonder de rechten, voortvloeiende uit het huwelijk, zullen door een Verdragsluitende Staat worden geëerbiedigd, behoudens dat, zo nodig, de vluchteling de door de wet van die Staat vereiste formaliteiten moet vervullen. Deze bepaling is alleen van toepassing op rechten welke door de wet van die Staat zouden zijn erkend indien de betrokkene geen vluchteling was geworden.

Artikel 13

Roerende en onroerende goederen

De Verdragsluitende Staten zullen een vluchteling zo gunstig mogelijk behandelen en in elk geval niet minder gunstig dan vreemdelingen in het algemeen onder dezelfde omstandigheden, wat betreft het verkrijgen van roerende en onroerende goederen en andere daarop betrekking hebbende rechten, alsmede huur en andere overeenkomsten betreffende roerende en onroerende goederen.

Artikel 14

Auteursrechten en industriële eigendom

Wat betreft de bescherming van de industriële eigendom, zoals uitvindingen, ontwerpen en modellen, handelsmerken, handelsnamen en de rechten op werken van letterkunde, kunst en wetenschap, geniet een vluchteling in het land waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, dezelfde bescherming als de onderdanen van dat land. Op het grondgebied van elke andere Verdragsluitende Staat geniet hij dezelfde bescherming als op dat grondgebied wordt verleend aan de onderdanen van het land waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft.

Artikel 15

Recht van vereniging

Wat betreft niet-politieke verenigingen, verenigingen zonder het oogmerk om winst te maken en vakverenigingen, zullen de Verdragsluitende Staten aan de rechtmatig op hun grondgebied verblijvende vluchtelingen de meest gunstige behandeling verlenen, welke wordt toegekend aan onderdanen van een vreemd land onder dezelfde omstandigheden.

Artikel 16

Rechtsingang

1. Een vluchteling heeft het genot van rechtsingang op het grondgebied van alle Verdragsluitende Staten.

2. Een vluchteling geniet in de Verdragsluitende Staat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, dezelfde behandeling als een onderdaan, wat betreft rechtsingang, waaronder begrepen rechtsbijstand en vrijstelling van de *cautio judicatum solvi*.

3. In andere Verdragsluitende Staten dan die waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, geniet een vluchteling, wat betreft de in lid 2 bedoelde aangelegenheden, dezelfde behandeling als een onderdaan van het land waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft.

HOOFDSTUK III

Winstgevende arbeid

Artikel 17

Loonarbeid

1. De Verdragsluitende Staten zullen aan de rechtmatig op hun grondgebied verblijvende vluchtelingen de meest gunstige behandeling verlenen, welke wordt toegekend aan onderdanen van een vreemd land onder dezelfde omstandigheden, wat betreft het recht om loonarbeid te verrichten.

2. In geen geval zullen de beperkende maatregelen welke voor vreemdelingen of voor de tewerkstelling van vreemdelingen ter bescherming van de nationale arbeidsmarkt gelden, worden toegepast op een vluchteling die er reeds van was vrijgesteld op de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag voor de betrokken Verdragsluitende Staat, of die aan één van de volgende voorwaarden voldoet:

- (a) dat hij reeds drie jaren in het land verblijft;
- (b) dat hij gehuwd is met een persoon, die de nationaliteit bezit van het land waar hij verblijft. Een vluchteling kan zich niet op deze bepaling beroepen ingeval hij de bedoelde persoon heeft verlaten;
- (c) dat hij één of meer kinderen heeft, die de nationaliteit bezitten van het land waar hij verblijft.

3. De Verdragsluitende Staten zullen in welwillende overweging nemen, de rechten van alle vluchtelingen met betrekking tot loonarbeid gelijk te stellen met die van hun onderdanen en in het bijzonder van die vluchtelingen die hun grondgebied zijn binnengekomen ingevolge programma's van aanwerving van arbeidskrachten of ingevolge immigratieplannen.

Artikel 18

Zelfstandige beroepen

De Verdragsluitende Staten zullen een rechtmatig op hun grondgebied verblijvende vluchteling zo gunstig mogelijk behandelen en in elk geval niet minder gunstig dan vreemdelingen in het algemeen onder dezelfde omstandigheden, wat betreft het recht om voor eigen rekening in landbouw, industrie, ambacht en handel werkzaam te zijn en commerciële of industriële vennootschappen op te richten.

Artikel 19

Vrije beroepen

1. Elke Verdragsluitende Staat zal de rechtmatig op zijn grondgebied verblijvende vluchtelingen die houders zijn van diploma's welke door de bevoegde autoriteiten van die Staat worden erkend, en die een vrij beroep wensen uit te oefenen, zo gunstig mogelijk behandelen en in elk geval niet minder gunstig dan vreemdelingen in het algemeen onder dezelfde omstandigheden.

2. De Verdragsluitende Staten zullen al het mogelijke doen, overeenkomstig hun wetten en grondwetten, om de vestiging van zodanige vluchtelingen in gebieden buiten het moederland, voor welke internationale betrekkingen zij verantwoordelijk zijn, te verzekeren.

HOOFDSTUK IV

Welzijn

Artikel 20

Distributie

Wanneer een distributie-stelsel bestaat, dat op de gehele bevolking van toepassing is en de algemene verdeling van schaarse goederen regelt, zullen de vluchtelingen op dezelfde wijze worden behandeld als de onderdanen.

Artikel 21

Huisvesting

Wat de huisvesting betreft, zullen de Verdragsluitende Staten, voor zover deze aangelegenheid geregeld is bij de wet of door voorschriften dan wel onderworpen is aan overheidstoezicht, de rechtmatig op hun grondgebied verblijvende vluchtelingen zo gunstig mogelijk behandelen en in elk geval niet minder gunstig dan vreemdelingen in het algemeen onder dezelfde omstandigheden.

Artikel 22

Openbaar onderwijs

1. De Verdragsluitende Staten zullen, wat het lager onderwijs betreft, de vluchtelingen op dezelfde wijze behandelen als de onderdanen.

2. De Verdragsluitende Staten zullen de vluchtelingen zo gunstig mogelijk behandelen en in elk geval niet minder gunstig dan vreemdelingen in het algemeen onder dezelfde omstandigheden, wat betreft de andere categorieën van onderwijs dan lager onderwijs en, in het bijzonder, wat betreft de toelating tot de studie, de erkenning van buitenlandse schoolcertificaten, universitaire diploma's en graden, de vermindering van studiegelden en de toekenning van beurzen.

Artikel 23

Ondersteuning van overheidswege

De Verdragsluitende Staten zullen de rechtmatig op hun grondgebied verblijvende vluchtelingen, wat de ondersteuning en bijstand van overheidswege ter voorziening in het levensonderhoud betreft, op dezelfde wijze als hun onderdanen behandelen.

Artikel 24

Arbeidswetgeving en sociale zekerheid

1. De Verdragsluitende Staten zullen de rechtmatig op hun grondgebied verblijvende vluchtelingen op dezelfde wijze behandelen als de onderdanen, wat de volgende aangelegenheden betreft:

(a) Voor zover deze aangelegenheden zijn geregeld bij de wet of door voorschriften dan wel onderworpen zijn aan overheids-

toezicht: beloning, met inbegrip van gezinsuitkeringen welke daarvan deel uitmaken, werktijden, overwerk, betaald verlof, beperking van huisarbeid, minimum-leeftijd voor arbeid in loondienst, leerlingenstelsel en vakopleiding, arbeid van vrouwen en jeugdige personen, en aanspraken uit collectieve arbeidsovereenkomsten;

- (b) Sociale zekerheid (wettelijke voorschriften betreffende arbeidsongevallen, beroepsziekten, moederschap, ziekte, invaliditeit, ouderdom, overlijden, werkloosheid, gezinslasten en elk ander risico dat, overeenkomstig de nationale wetgeving, valt onder een stelsel van sociale zekerheid), behoudens:
- i) Passende regelingen voor de handhaving van verkregen rechten en van rechten welke verkrijging een aanvang heeft genomen;
 - ii) Bijzondere, door de nationale wetgeving van het land van verblijf voorgeschreven regelingen betreffende uitkeringen of gedeeltelijke uitkeringen, geheel betaalbaar uit openbare geldmiddelen, alsmede uitkeringen, gedaan aan hen die niet voldoen aan de voor de toekenning van een normale uitkering gestelde voorwaarden inzake bijdragen.

2. Het recht op schadeloosstelling wegens het overlijden van een vluchteling, veroorzaakt door een arbeidsongeval of een beroepsziekte, wordt niet aangetast door het feit, dat de rechthebbende buiten het grondgebied van de Verdragsluitende Staat is gevestigd.

3. De Verdragsluitende Staten zullen de voordelen van tussen hen gesloten of nog te sluiten overeenkomsten betreffende de handhaving van verkregen rechten of van rechten welke verkrijging een aanvang heeft genomen op het gebied van sociale zekerheid, uitstrekken tot vluchtelingen, voor zover deze voldoen aan de voorwaarden, gesteld aan de onderdanen van de Staten die partij zijn bij de overeenkomsten in kwestie.

4. De Verdragsluitende Staten zullen in welwillende overweging nemen om, voor zover mogelijk, de voordelen van soortgelijke overeenkomsten welke van kracht zijn of zullen worden tussen deze Verdragsluitende Staten en niet-Verdragsluitende Staten, uit te strekken tot vluchtelingen.

HOOFDSTUK V

Administratieve maatregelen

Artikel 25

Administratieve bijstand

1. Wanneer de uitoefening van een recht door een vluchteling normaal de medewerking zou vereisen van buitenlandse autoriteiten op wie hij geen beroep kan doen, zullen de Verdragsluitende Staten

op wier grondgebied hij verblijft, zorg dragen, dat zodanige medewerking hem wordt verleend door hun eigen autoriteiten of door een internationale autoriteit.

2. De in lid 1 bedoelde autoriteit of autoriteiten zullen aan vluchtelingen de documenten of verklaringen verstrekken of onder haar toezicht doen verstrekken, welke normaal aan vreemdelingen zouden worden verstrekt door of door tussenkost van hun nationale autoriteiten.

3. De aldus verstrekte documenten of verklaringen zullen strekken tot vervanging van de officiële bewijsstukken welke aan vreemdelingen door of door tussenkost van hun nationale autoriteiten worden afgegeven, en zullen geloof verdienen behoudens tegenbewijs.

4. Onverminderd de uitzonderingen welke ten gunste van behoeftigen worden toegestaan, mogen de in dit artikel genoemde diensten worden belast; maar deze heffingen moeten matig zijn en evenredig aan die welke aan de onderdanen voor soortgelijke diensten worden opgelegd.

5. De bepalingen van dit artikel doen geen afbreuk aan de artikelen 27 en 28.

Artikel 26

Bewegingsvrijheid

Elke Verdragsluitende Staat zal aan de rechtmatig op zijn grondgebied vertoevende vluchtelingen het recht verlenen er hun verblijf te kiezen en zich vrij op dat grondgebied te bewegen, onverminderd de voorschriften welke op vreemdelingen in het algemeen van toepassing zijn onder dezelfde omstandigheden.

Artikel 27

Identiteitspapieren

De Verdragsluitende Staten zullen identiteitspapieren verstrekken aan elke vluchteling op hun grondgebied, die niet in het bezit is van een geldig reisdocument.

Artikel 28

Reisdocumenten

1. De Verdragsluitende Staten zullen aan de rechtmatig op hun grondgebied verblijvende vluchtelingen reisdocumenten verstrekken voor het reizen buiten dat grondgebied, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten; de bepalingen van de Bijlage van dit Verdrag zijn van toepassing op deze documenten. De Verdragsluitende Staten kunnen een zodanig reisdocument verstrekken aan elke andere vluchteling op hun grondgebied; in het bijzonder zullen zij in welwillende overweging nemen, een zodanig reisdocument te verstrekken aan vluchtelingen op hun

grondgebied, die niet in staat zijn een reisdocument te verkrijgen van het land van hun rechtmatig verblijf.

2. De reisdocumenten welke krachtens vroegere internationale overeenkomsten door partijen daarbij aan vluchtelingen zijn verstrekt, zullen door de Verdragsluitende Staten worden erkend en behandeld alsof zij krachtens dit artikel aan de vluchtelingen waren verstrekt.

Artikel 29

Fiscale lasten

1. De Verdragsluitende Staten zullen vluchtelingen niet aan andere of hogere rechten, heffingen of belastingen, van welke benaming ook, onderwerpen dan die welke worden of kunnen worden geheven ten aanzien van hun onderdanen in soortgelijke omstandigheden.

2. Geen der bepalingen van het voorgaand lid vormt een belemmering voor de toepassing op vluchtelingen van de wetten en voorschriften betreffende de heffingen met betrekking tot de verstreking aan vreemdelingen van administratieve documenten, waaronder begrepen identiteitspapieren.

Artikel 30

Transfer van activa

1. Elke Verdragsluitende Staat zal, overeenkomstig zijn wetten en voorschriften, aan vluchtelingen toestaan de activa welke zij binnen zijn grondgebied hebben gebracht, over te maken naar een ander land waar zij zijn toegelaten om zich opnieuw te vestigen.

2. Elke Verdragsluitende Staat zal de verzoeken in welwillende overweging nemen, welke worden ingediend door vluchtelingen om toestemming te verkrijgen alle andere activa over te maken, welke noodzakelijk zijn voor hun nieuwe vestiging in een ander land waar zij zijn toegelaten.

Artikel 31

Illegale vluchtelingen in het land van toevlucht

1. De Verdragsluitende Staten zullen geen strafsancities, op grond van onrechtmatige binnenkomst of onrechtmatig verblijf, toepassen op vluchtelingen die, rechtstreeks komend van een grondgebied waar hun leven of vrijheid in de zin van artikel 1 werd bedreigd, zonder toestemming hun grondgebied binnenkomen of zich aldaar bevinden, mits zij zich onverwijld bij de autoriteiten melden en deze overtuigen, dat zij geldige redenen hebben voor hun onrechtmatige binnenkomst of onrechtmatige aanwezigheid.

2. De Verdragsluitende Staten zullen de bewegingsvrijheid van zodanige vluchtelingen niet verder beperken dan noodzakelijk; deze

beperkingen zullen alleen worden toegepast totdat hun status in het land van toevlucht is geregeld of totdat zij er in geslaagd zijn toegelaten te worden in een ander land. De Verdragsluitende Staten zullen aan deze vluchtelingen een redelijk uitstel, alsmede de nodige faciliteiten, verlenen teneinde toelating te verkrijgen in een ander land.

Artikel 32

Uitzetting

1. De Verdragsluitende Staten zullen een rechtmatig op hun grondgebied vertoevende vluchteling niet uitzetten behoudens om redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

2. De uitzetting van een zodanige vluchteling zal alleen mogen plaats vinden ter uitvoering van een besluit dat is genomen in overeenstemming met de wettelijk voorziene procedure. Behoudens indien dwingende redenen van nationale veiligheid zich daartegen verzetten, is het de vluchteling toegestaan bewijs over te leggen om zich vrij te pleiten, alsmede zich te wenden tot een bevoegde autoriteit en zich te dien einde te doen vertegenwoordigen bij die autoriteit of bij één of meer speciaal door die bevoegde autoriteit aangewezen personen.

3. De Verdragsluitende Staten zullen een zodanige vluchteling een redelijk uitstel gunnen teneinde hem in staat te stellen te pogen in een ander land rechtmatig toegelaten te worden. De Verdragsluitende Staten behouden het recht, gedurende dat uitstel, zodanige interne maatregelen toe te passen als zij noodzakelijk achten.

Artikel 33

Verbod tot uitzetting of terugleiding

(„refoulement”)

1. Geen der Verdragsluitende Staten zal, op welke wijze ook, een vluchteling uitzetten of terugleiden naar de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd zou worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

2. Op de voordelen van deze bepaling kan evenwel geen aanspraak worden gemaakt door een vluchteling ten aanzien van wie er ernstige redenen bestaan hem te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van het land waar hij zich bevindt, of die, bij gewijsde veroordeeld wegens een bijzonder ernstig misdrijf, een gevaar oplevert voor de gemeenschap van dat land.

Artikel 34

Naturalisatie

De Verdragsluitende Staten zullen, voor zover mogelijk, de assimilatie en naturalisatie van vluchtelingen vergemakkelijken. Zij zullen in het bijzonder er naar streven de naturalisatie-procedure te bespoedigen en de tarieven en kosten van deze procedure zoveel mogelijk te verminderen.

HOOFDSTUK VI

Uitvoerings- en overgangsbepalingen

Artikel 35

Samenwerking van de nationale autoriteiten met de Verenigde Naties

1. De Verdragsluitende Staten verbinden zich om met het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, of elke andere organisatie van de Verenigde Naties die het mocht opvolgen, samen te werken in de uitoefening van zijn functie en zullen in het bijzonder zijn taak om toe te zien op de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag vergemakkelijken.

2. Teneinde het Bureau van de Hoge Commissaris of elke andere organisatie van de Verenigde Naties die het mocht opvolgen, in staat te stellen rapporten in te dienen bij de bevoegde organen van de Verenigde Naties, verbinden de Verdragsluitende Staten zich om aan eerstgenoemde organisaties in de daarvoor in aanmerking komende vorm de gevraagde inlichtingen en statistische gegevens te verschaffen betreffende:

- (a) de status van vluchtelingen;
- (b) de tenuitvoerlegging van dit Verdrag;
- (c) de wetten, voorschriften en besluiten, welke met betrekking tot vluchtelingen van kracht zijn of van kracht zullen worden.

Artikel 36

Inlichtingen betreffende de nationale wetten en voorschriften

De Verdragsluitende Staten zullen aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling doen van de wetten en voorschriften, welke zij mochten aannemen om de toepassing van dit Verdrag te verzekeren.

Artikel 37

Betrekking tot vroegere overeenkomsten

Onverminderd de bepalingen van artikel 28, lid 2, vervangt dit Verdrag tussen de daarbij aangesloten partijen de Regelingen van 5 Juli 1922, 31 Mei 1924, 12 Mei 1926, 30 Juni 1928 en 30 Juli 1935, de Overeenkomsten van 28 October 1933 en 10 Februari 1938, het

Protocol van 14 September 1939 en de Overeenkomst van 15 October 1946.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 38

Beslechting van geschillen

Elk geschil tussen partijen bij dit Verdrag betreffende de uitlegging of toepassing daarvan, hetwelk niet op andere wijze kan worden beslecht, zal op verzoek van één van de partijen bij het geschil worden voorgelegd aan het Internationale Gerechtshof.

Artikel 39

Ondertekening, bekrachtiging en toetreding

1. Dit Verdrag staat op 28 Juli 1951 te Genève open voor ondertekening en zal nadien worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties. Het zal op het Europees Bureau van de Verenigde Naties voor ondertekening openstaan van 28 Juli tot 31 Augustus 1951, terwijl het opnieuw voor ondertekening zal worden opengesteld op de Zetel van de Verenigde Naties van 17 September 1951 tot 31 December 1952.

2. Dit Verdrag staat voor ondertekening open voor alle Staten-Leden van de Verenigde Naties, alsmede voor elke andere Staat die werd uitgenodigd voor de Diplomatieke Conferentie betreffende de status van vluchtelingen en staatloze personen, dan wel tot wie de Algemene Vergadering een uitnodiging tot ondertekenen zal hebben gericht. Het zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

3. Dit Verdrag staat van 28 Juli 1951 af open voor toetreding door de Staten, bedoeld in lid 2 van dit artikel. Toetreding zal plaats vinden door de nederlegging van een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 40

Territoriale toepassingsclausule

1. Iedere Staat mag bij de ondertekening, bekrachtiging of toetreding verklaren, dat dit Verdrag eveneens van toepassing is op het geheel of een deel der grondgebieden voor welke internationale betrekkingen die Staat verantwoordelijk is. Een zodanige verklaring zal van kracht worden op het ogenblik van inwerkingtreding van het Verdrag voor de betrokken Staat.

2. Te allen tijde nadien zal een zodanige uitbreiding geschieden door middel van een tot de Secretaris-Generaal van de Verenigde

Naties gerichte kennisgeving en van kracht worden op de negentigste dag, volgend op de datum waarop de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties de kennisgeving heeft ontvangen of op de datum van inwerkingtreding van het Verdrag voor de betrokken Staat, indien deze datum later is.

3. Wat betreft de grondgebieden waarop dit Verdrag bij de ondertekening, bekrachtiging of toetreding niet van toepassing is, zal elke betrokken Staat de mogelijkheid onderzoeken om zo spoedig mogelijk de nodige maatregelen te nemen teneinde de toepassing van dit Verdrag uit te breiden tot bedoelde gebieden, behoudens de toestemming der regeringen van deze gebieden, in de gevallen waarin zulks om constitutionele redenen vereist mocht zijn.

Artikel 41

Federale clause

In het geval van een federale of niet-eenheidsstaat, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

- (a) Wat betreft de artikelen van dit Verdrag, welke vallen binnen de wetgevende bevoegdheid van de federale wetgevende macht zullen de verplichtingen van de federale Regering in dit opzicht dezelfde zijn als die van de Partijen die geen federale Staten zijn;
- (b) Wat betreft de artikelen van dit Verdrag, welke vallen binnen de wetgevende bevoegdheid van de samengestelde staten, provincies of kantons, die krachtens het constitutionele stelsel van de federatie niet gehouden zijn wetgevende maatregelen te nemen, zal de federale Regering bedoelde artikelen zo spoedig mogelijk met een gunstige aanbeveling ter kennis brengen van de bevoegde autoriteiten der staten, provincies of kantons;
- (c) Een federale Staat die partij is bij dit Verdrag, zal, op het door tussenkomst van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties overgebrachte verzoek van enige andere Verdragsluitende Staat, een verklaring verstrekken van de in de federatie en haar samengestelde delen geldende wetten en gebruiken met betrekking tot enige bepaling van het Verdrag, waaruit blijkt in hoeverre door een wettelijke of andere maatregel uitvoering is gegeven aan die bepaling.

Artikel 42

Voorbehouden

1. Bij de ondertekening, bekrachtiging of toetreding mag elke Staat voorbehouden ten aanzien van artikelen van dit Verdrag maken, met uitzondering van de artikelen 1, 3, 4, 16 (1), 33, 36 tot en met 46.

2. Elke Verdragsluitende Staat die overeenkomstig lid 1 van dit artikel een voorbehoud maakt, kan het voorbehoud te allen tijde intrekken door middel van een daartoe strekkende mededeling aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 43

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag zal in werking treden op de negentigste dag, volgend op de datum van nederlegging van de zesde akte van bekrachtiging of toetreding.

2. Voor elke Staat die na de nederlegging van de zesde akte van bekrachtiging of toetreding het Verdrag bekrachtigt of daartoe toetreedt, zal het Verdrag in werking treden op de negentigste dag, volgend op de datum van de nederlegging door die Staat van zijn akte van bekrachtiging of toetreding.

Artikel 44

Opzegging

1. Elke Verdragsluitende Partij mag dit Verdrag te allen tijde opzeggen door middel van een tot de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gerichte kennisgeving.

2. De opzegging zal voor de betrokken Staat van kracht worden één jaar na de datum waarop de kennisgeving door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties is ontvangen.

3. Elke Staat die op grond van artikel 40 een verklaring of een kennisgeving heeft gedaan, mag, te allen tijde nadien, door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, verklaren, dat één jaar nadat de Secretaris-Generaal deze kennisgeving heeft ontvangen, het Verdrag niet langer van toepassing zal zijn op het in de kennisgeving aangegeven grondgebied.

Artikel 45

Herziening

1. Elke Verdragsluitende Staat mag te allen tijde, door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, om herziening van dit Verdrag verzoeken.

2. De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties zal aanbevelen welke stappen, zo nodig, naar aanleiding van dit verzoek dienen te worden genomen.

Artikel 46

Kennisgevingen door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties

De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties zal aan alle Staten-Leden van de Verenigde Naties en aan de niet-Leden, bedoeld in artikel 39, mededeling doen van:

- (a) de verklaringen en kennisgevingen overeenkomstig afdeling B van artikel 1;
- (b) de ondertekeningen, bekrachtigingen en toetredingen overeenkomstig artikel 39;
- (c) de verklaringen en kennisgevingen overeenkomstig artikel 40;
- (d) de voorbehouden, gemaakt of ingetrokken overeenkomstig artikel 42;
- (e) de datum waarop dit Verdrag in werking treedt overeenkomstig artikel 43;
- (f) de opzeggingen en kennisgevingen overeenkomstig artikel 44;
- (g) de verzoeken tot herziening overeenkomstig artikel 45.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag uit naam van hun onderscheiden Regeringen hebben ondertekend,

GEDAAN te Genève de acht en twintigste Juli negentienhonderd een en vijftig, in een enkel exemplaar, waarvan de Engelse en de Franse tekst gelijkelijk authentiek zijn en hetwelk zal worden nedergelegd in het Archief van de Verenigde Naties en waarvan de voor eensluidend gewaarmerkte afschriften zullen worden toegezonden aan alle Staten-Leden van de Verenigde Naties en aan de niet-Leden, bedoeld in artikel 39.

(Voor de ondertekeningen zie onder de Engelse en de Franse tekst: Trb. 1951, 131, blz. 34 e.v., en dit Trb., blz. 1 en 2. Hieronder volgt de vertaling van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden:)

Oostenrijk

Onder de volgende voorbehouden: a. de bepalingen van de artikelen 6, 7 (2), 8, 17 (1 en 2), 23 en 25 worden slechts als aanbevelingen erkend en niet als wettelijk bindende verplichtingen; b. de bepalingen van artikel 22 (1 en 2) worden slechts aanvaard voor zover zij betrekking hebben op het openbaar onderwijs; c. de bepalingen van artikel 31 (1) worden slechts aanvaard ten aanzien van vluchtelingen die in het verleden niet het voorwerp zijn geweest van een, van een bevoegde Oostenrijkse gerechtelijke of administratieve autoriteit uitgaand besluit, inhoudend een verblijfsverbod (*Aufenthaltsverbot*) of een bevel tot uitzetting (*Ausweisung* of *Abschaffung*); d. de bepalingen

gen van artikel 32 worden slechts aanvaard ten aanzien van vluchtelingen die niet het voorwerp zijn van uitzetting, om redenen van nationale veiligheid of openbare orde, ter uitvoering van een op het strafrecht gegronde maatregel, of om enige andere reden van openbaar belang.

Bovendien wordt verklaard, dat, wat de verplichtingen betreft welke de Oostenrijkse Republiek krachtens dit Verdrag op zich neemt, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1, afdeling A, zal worden verstaan de gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden.

België

Onder het volgend voorbehoud: In alle gevallen waarin het Verdrag aan vluchtelingen de meest gunstige behandeling toekent welke aan onderdanen van een vreemd land wordt verleend, zal deze clause door de Belgische Regering niet worden uitgelegd als zou zulks het regiem inhouden, hetwelk wordt verleend aan onderdanen van landen met wie België regionale, douane-, economische of politieke overeenkomsten heeft gesloten.

Columbia

Bij de ondertekening van dit Verdrag verklaart de Regering van Columbia, dat, wat de verplichtingen betreft welke zij krachtens het Verdrag op zich neemt, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1, afdeling A, zal worden verstaan de gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa hebben plaats gevonden.

Denemarken

Bij de ondertekening van dit Verdrag verklaart de Deense Regering, dat, wat de verplichtingen betreft welke zij krachtens dit Verdrag op zich neemt, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1, afdeling A, zal worden verstaan de gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden.

Luxemburg

Onder het volgend voorbehoud: In alle gevallen waarin het Verdrag aan vluchtelingen de meest gunstige behandeling toekent welke aan onderdanen van een vreemd land wordt verleend, zal deze clause niet worden uitgelegd als zou zulks het regiem inhouden, hetwelk wordt verleend aan onderdanen van landen met wie het Groothertogdom Luxemburg regionale, douane-, economische of politieke overeenkomsten heeft gesloten.

Nederland

Bij de ondertekening van dit Verdrag verklaart de Nederlandse Regering, dat, wat de verplichtingen betreft welke zij krachtens dit Verdrag op zich neemt, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1, afdeling A, zal worden verstaan de gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden.

Deze ondertekening wordt gedaan onder het voorbehoud, dat in alle gevallen waarin dit Verdrag aan vluchtelingen de meest gunstige behandeling toekent welke aan onderdanen van een vreemd land wordt verleend, deze clause niet zal worden uitgelegd als zou zulks het regiem inhouden, hetwelk wordt verleend aan onderdanen van landen met wie Nederland regionale, douane-, economische of politieke overeenkomsten heeft gesloten.

Noorwegen

Onder voorbehoud van bekrachtiging.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland

Bij de ondertekening van dit Verdrag verklaart de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland dat, wat de verplichtingen betreft welke zij krachtens dit Verdrag op zich neemt, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1, afdeling A, zal worden verstaan de gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden.

Zuidslavië

De Regering van de Federale Volksrepubliek Zuidslavië behoudt zich het recht voor, bij de bekrachtiging van dit Verdrag zodanige voorbehouden te maken als haar nuttig voorkomen, in overeenstemming met artikel 42 van dit Verdrag.

Turkije

Bij de ondertekening van dit Verdrag verklaart de Regering van de Turkse Republiek, dat, wat de verplichtingen betreft welke zij krachtens dit Verdrag op zich neemt, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1, afdeling A, zal worden verstaan de gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa hebben plaats gevonden. Zij is dus niet voornemens enige verplichting op zich te nemen met betrekking tot gebeurtenissen welke buiten Europa hebben plaats gevonden.

De Turkse Regering is anderzijds van oordeel, dat de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” betrekking hebben op de aanvang der gebeurtenissen. Aangezien de

op de Turkse minderheid in Bulgarije uitgeoefende druk, welke vóór 1 Januari 1951 is aangevangen, nog altijd voortduurt, moeten dientengevolge de vluchtelingen uit Bulgarije van Turkse oorsprong, die zich ten gevolge van deze druk genoopt zien dat land te verlaten en, niet in Turkije kunnende verblijven, na 1 Januari 1951 toevlucht zouden zoeken op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij, eveneens de voordelen van de bepalingen van dit Verdrag genieten.

De Turkse Regering zal bij de bekrachtiging de voorbehouden formuleren, welke zij overeenkomstig artikel 42 van het Verdrag zou kunnen maken.

de Bondsrepubliek Duitsland

„Bij de ondertekening van dit Verdrag, verklaart de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland dat met betrekking tot haar verplichtingen uit hoofde van dit Verdrag, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1 A, zal worden verstaan gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden.”

Griekenland

„Bij de ondertekening van dit Verdrag, verklaart de Griekse Regering dat met betrekking tot haar verplichtingen uit hoofde van dit Verdrag, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1 A, zal worden verstaan gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden.”

Italië

„Bij de ondertekening van dit Verdrag, verklaart de Regering van de Italiaanse Republiek dat de bepalingen van de artikelen 6, 7 (2), 8, 17, 18, 19, 22 (2), 23, 25 en 34 door haar slechts worden erkend als aanbevelingen.

Zij verklaart tevens dat met betrekking tot de verplichtingen welke de Italiaanse Republiek uit hoofde van dit Verdrag op zich heeft genomen, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden”, in artikel 1 A (2) zal worden verstaan gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa hebben plaats gevonden.”

Frankrijk

„In overeenstemming met artikel 1 B (1) verklaart de Franse Regering dat met betrekking tot haar verplichtingen uit hoofde van dit Verdrag onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1 A (2) zal worden verstaan

„gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa hebben plaats gevonden”. In overeenstemming met artikel 40 zal op het ogenblik van bekrachtiging een verklaring worden afgelegd met betrekking tot de toepassing van dit Verdrag op andere gebiedsdelen.”

BIJLAGE

Paragraaf 1

1. Het in artikel 28 van dit Verdrag bedoelde reisdocument zal overeenkomen met het als bijlage hieraan gehecht model.
2. Het document zal in twee talen worden opgesteld, waarvan één de Engelse of de Franse taal moet zijn.

Paragraaf 2

Onverminderd de in het land van afgifte geldende voorschriften, mogen kinderen worden vermeld in het reisdocument van één der ouders, of, in bijzondere omstandigheden, van een andere volwassen vluchteling.

Paragraaf 3

De terzake van de afgifte van het document te heffen rechten mogen niet het laagste, voor de nationale paspoorten geldend tarief overschrijden.

Paragraaf 4

Behoudens in bijzondere of uitzonderingsgevallen, zal het document geldig moeten zijn voor het grootst mogelijke aantal landen.

Paragraaf 5

De geldigheidsduur van het document zal, ter keuze van de autoriteit die het afgeeft, één of twee jaar zijn.

Paragraaf 6

1. De vernieuwing of de verlenging van de geldigheidsduur van het document behoort tot de bevoegdheid van de autoriteit die het heeft afgegeven, zolang de houder zich niet rechtmatig op een ander grondgebied heeft gevestigd en rechtmatig verblijft op het grondgebied van genoemde autoriteit. De afgifte van een nieuw document behoort, onder dezelfde voorwaarden, tot de bevoegdheid van de autoriteit die het vorige document heeft afgegeven.

2. De speciaal voor dit doel gemachtigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers zijn bevoegd de geldigheid van de door hun onderscheiden regeringen verstrekte reisdocumenten voor de duur van ten hoogste zes maanden te verlengen.

3. De Verdragsluitende Staten zullen in welwillende overweging nemen, de geldigheidsduur van reisdocumenten te hernieuwen of te verlengen of nieuwe documenten te verstrekken aan de niet langer rechtmatig op hun grondgebied verblijvende vluchtelingen die niet in staat zijn een reisdocument te verkrijgen van het land van hun regelmatig verblijf.

Paragraaf 7

De Verdragsluitende Staten zullen de geldigheid erkennen van de overeenkomstig de bepalingen van artikel 28 van dit Verdrag verstrekte reisdocumenten.

Paragraaf 8

De bevoegde autoriteiten van het land waarheen de vluchteling zich wenst te begeven, zullen, indien zij bereid zijn hem toe te laten en ingeval een visum vereist is, een visum plaatsen op het document waarvan hij de houder is.

Paragraaf 9

1. De Verdragsluitende Staten verbinden zich, transit-visa te verstrekken aan vluchtelingen die het visum voor het land van uiteindelijke bestemming hebben verkregen.

2. De verstrekking van zodanige visa kan worden geweigerd op gronden waarop weigering van een visum aan elke andere vreemdeling terecht zou geschieden.

Paragraaf 10

De rechten wegens de afgifte van visa voor vertrek, toelating of transit mogen niet het laagste, voor visa op vreemde paspoorten geldend tarief overschrijden.

Paragraaf 11

Ingeval een vluchteling zich rechtmatig op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Staat heeft gevestigd, berust de verantwoordelijkheid voor de afgifte van een nieuw reisdocument, overeenkomstig de bepalingen en voorwaarden van artikel 28, bij de bevoegde autoriteit van dat grondgebied; de vluchteling is gerechtigd zich daartoe tot die autoriteit te wenden.

Paragraaf 12

De autoriteit die een nieuw reisdocument afgeeft, is verplicht het oude document in te trekken en terug te zenden naar het land van afgifte, indien in dat document is vermeld, dat het behoort te worden teruggezonden; is zulks niet het geval, dan zal de autoriteit die het nieuwe document afgeeft, het oude intrekken en vernietigen.

Paragraaf 13

1. Elk der Verdragsluitende Staten verbindt zich, aan de houder van een door deze Staat overeenkomstig artikel 28 van dit Verdrag verstrekt reisdocument toe te staan te allen tijde gedurende de geldigheidsduur van het document op het grondgebied van die Staat terug te keren.

2. Onverminderd de bepalingen van het voorgaand lid, mag een Verdragsluitende Staat eisen, dat de houder van het document zich onderwerpt aan alle formaliteiten welke voorgeschreven mochten zijn met betrekking tot het verlaten van of het terugkeren naar het grondgebied van die Staat.

3. De Verdragsluitende Staten behouden zich de bevoegdheid voor, in uitzonderingsgevallen, of in de gevallen waarin aan een vluchteling voor een bepaalde tijd verblijf is toegestaan, bij de verstrekking van het document de periode gedurende welke de vluchteling mag terugkeren, te beperken tot een termijn van niet minder dan 3 maanden.

Paragraaf 14

Slechts met uitzondering van het bepaalde in paragraaf 13, doen de bepalingen van deze Bijlage op geen wijze afbreuk aan de wetten en voorschriften, regelende de voorwaarden voor doorlating naar, transit door, verblijf of vestiging op en vertrek uit de grondgebieden van de Verdragsluitende Staten.

Paragraaf 15

Noch de afgifte van het document, noch de daarop gestelde aantekeningen bepalen of beïnvloeden de status van de houder, in het bijzonder wat zijn nationaliteit betreft.

Paragraaf 16

De afgifte van het document geeft de houder generlei recht op de bescherming van de diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers van het land van afgifte en verleent aan deze vertegenwoordigers niet het recht tot bescherming.

BIJLAGE

Model-reisdocument

Het document zal de vorm van een boekje hebben (ongeveer 15×10 centimeter).

Het verdient aanbeveling om het document zodanig te doen afdrukken, dat raderingen of wijzigingen met scheikundige of andere middelen gemakkelijk ontdekt kunnen worden, alsmede om de woorden „Verdrag van 28 Juli 1951” bij het afdrukken op iedere bladzijde te herhalen in de taal van het land van afgifte.

Omslag van het boekje

REISDOCUMENT

(Verdrag van 28 Juli 1951)

(1)

REISDOCUMENT

(Verdrag van 28 Juli 1951)

Dit document verliest zijn geldigheid op
behoudens verlenging of hernieuwing van de geldigheidsduur.

Naam

Voorna(am)(men)

Vergezeld van kind(eren).

1. Dit document is uitsluitend afgegeven teneinde de houder een reisdocument te verschaffen dat de plaats kan vervullen van een nationaal paspoort. Het document bepaalt niets omtrent de nationaliteit van de houder en is daarop niet van invloed.

2. De houder is gerechtigd naar
(aanduiding van het land welks autoriteiten het document afgeven)
terug te keren tot
tenzij een latere datum hierna is vermeld. [De periode gedurende welke de houder gerechtigd is terug te keren, mag niet minder dan drie maanden zijn].

3. Indien de houder zich vestigt in een ander land dan dat waar dit document is afgegeven, moet hij, indien hij wederom wil reizen, een nieuw reisdocument aanvragen bij de bevoegde autoriteiten van het land van zijn verblijf. [Het oude document zal worden ingetrokken door de autoriteit die het nieuwe document afgeeft, en worden teruggezonden naar de autoriteit die het heeft afgegeven].¹⁾

(Dit document bevat bladzijden, de omslag niet inbegrepen).

¹⁾ De zin tussen haken kan worden ingevoegd door de Regeringen die zulks wenssen.

(2)

Geboorteplaats en -datum

Beroep

Tegenwoordige verblijfplaats

*) Naam (voor het huwelijk) en voorna(am)(men) van echtgenote

.....

*) Naam en voorna(am)(men) van echtgenoot

.....

Persoonsbeschrijving

Lengte

Haar

Kleur der ogen

Neus

Gelaatsvorm

Gelaatskleur

Bijzondere kentekenen

Kinderen die de houder vergezellen

Naam	Voorna(am)(men)	Geboorteplaats en -datum	Geslacht
.....
.....
.....
.....

*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(Dit document bevat bladzijden, de omslag niet inbegrepen).

.....

(3)

Foto van de houder en stempel van de autoriteit die het document afgeeft.

Vingerafdrukken van de houder (indien vereist)

Handtekening van de houder

(Dit document bevat bladzijden, de omslag niet inbegrepen).

(4)

1. Dit document is geldig voor de volgende landen:

2. Stuk of stukken op grond waarvan dit document is af-
 gegeven:

Afgegeven te

Datum

Handtekening en stempel van de autoriteit
 die het document afgeeft:

Betaalde leges:

(Dit document bevat bladzijden, de omslag niet inbegrepen).

(5)

Verlenging of hernieuwing van de geldigheidsduur

Betaalde leges: Van

Gegeven te Tot

Datum

Handtekening en stempel van de autoriteit
die de geldigheidsduur van het document
verlengt of hernieuwt:

Verlenging of hernieuwing van de geldigheidsduur

Betaalde leges: Van

Gegeven te Tot

Datum

Handtekening en stempel van de autoriteit
die de geldigheidsduur van het document
verlengt of hernieuwt:

(Dit document bevat bladzijden, de omslag niet inbegrepen).

(6)

Verlenging of hernieuwing van de geldigheidsduur

Betaalde leges: Van

Gegeven te Tot

Datum

Handtekening en stempel van de autoriteit
die de geldigheidsduur van het document
verlengt of hernieuwt:

Verlenging of hernieuwing van de geldigheidsduur

Betaalde leges: Van

Gegeven te Tot

Datum

Handtekening en stempel van de autoriteit
die de geldigheidsduur van het document
verlengt of hernieuwt:

(Dit document bevat bladzijden, de omslag niet inbegrepen).

(7—32)

Visa

In elk visum moet de naam van de houder worden vermeld.

(Dit document bevat bladzijden, de omslag niet inbegrepen).

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft de goedkeuring der Staten-Generaal ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet, alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben, overeenkomstig artikel 39, lid 2, hun akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties te New York nedergelegd ¹⁾:

Denemarken 4 December 1952

"In depositing the instrument of ratification by His Majesty the King of Denmark of the Convention relating to the Status of Refugees signed at Geneva on 28 July 1951, I have the honour, on behalf of my Government, to state that, in conformity with article 42, paragraph 1 of the said Convention, Denmark's ratification is made subject to the following reservations:

Denmark is not bound by articles 14 and 17 or by article 24, paragraph 3;

The provisions of article 24, paragraph 1, under which refugees are in certain cases placed on the same footing as nationals, shall not oblige Denmark to grant refugees in every case exactly the same remuneration as that provided by law for nationals, but only to grant them what is required for their support;

Paragraph 2 of the same article shall be binding upon Denmark only if the beneficiary is a national of a State which grants Danish nationals the same treatment as its own nationals from the point of view of the benefits provided for in its relevant legislation.

At the same time, on behalf of my Government and in conformity with article 40, paragraph 1, I have the honour to declare that the provisions of the Convention, subject to the above-mentioned reservations, will also apply to Greenland.

(sd.) William Borberg."

(Vertaling:)

„Bij de nederlegging van de akte van bekrachtiging door Zijne Majesteit de Koning van Denemarken van het op 28 Juli 1951 te Genève ondertekende Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, heb ik de eer namens mijn Regering te verklaren, dat overeenkomstig artikel 42 (1) van genoemd Verdrag, de bekrachtiging door Denemarken geschiedt onder de volgende voorbehouden:

Denemarken is niet gebonden door de artikelen 14 en 17 of door artikel 24, lid 3;

De bepalingen van artikel 24, lid 1, krachtens welke bepalingen vluchtelingen in bepaalde gevallen op één lijn worden gesteld met onderdanen, verplichten Denemarken niet, aan vluchtelingen in elk afzonderlijk geval dezelfde vergoeding te betalen als die welke wettelijk is vastgelegd ten aanzien van onderdanen; Denemarken is slechts verplicht hun dat te betalen wat voor hun levensonderhoud noodzakelijk is;

¹⁾ Van de voorbehouden gemaakt bij de bekrachtiging, voor zover niet in het Engels gesteld, is aan de Nederlandse Regering slechts een vertaling in het Engels medegeedeeld.

Lid 2 van hetzelfde artikel is slechts bindend voor Denemarken indien de begunstigde een onderdaan is van een Staat welke aan Deense onderdanen dezelfde behandeling toekent als aan zijn eigen onderdanen ten aanzien van de in zijn betreffende wetgeving bepaalde uitkeringen.

Tegelijkertijd heb ik de eer, namens mijn Regering en in overeenstemming met artikel 40, lid 1, te verklaren dat de bepalingen van het Verdrag, met inachtneming van bovengenoemde voorbehouden, eveneens zullen gelden voor Groenland.

(w.g.) William Borberg."

Noorwegen 23 Maart 1953

"Declaration

In accordance with Article 1, Section B (1), the Government of Norway declares that for the purpose of its obligations under this Convention, the words "events occurring before 1 January 1951", in Article 1, section A (2), shall be understood to mean "events occurring in Europe or elsewhere before 1 January 1951".

Reservations

The obligation stipulated in article 17 (1) to accord to refugees lawfully staying in the country the most favourable treatment accorded to nationals of a foreign country in the same circumstances as regards the right to engage in wage-earning employment, shall not be construed as extending to refugees the benefits of agreements which may in the future be concluded between Norway, Denmark, Finland, Iceland and Sweden, or between Norway and any one of these countries, for the purpose of establishing special conditions for the transfer of labour between these countries.

Article 24

The obligation stipulated in Article 24 (1) (b) to accord to refugees lawfully staying in the country the same treatment as is accorded to nationals in respect of social security, shall not apply as regards benefits payable under the Act of the 16th July, 1936, relating to the disabled and the blind or the Act relating to family allowances of the 24th October, 1946, nor as regards the benefits payable under the Act of the 24th June, 1931, relating to employment injury insurance for seamen.

A reservation is also made with respect to the provisions contained in Article 24 (3) insofar as payment of benefits under the three above-mentioned Acts is concerned."

(Vertaling:)

„Verklaring

In overeenstemming met Artikel 1 B (1) verklaart de Regering van Noorwegen dat met betrekking tot haar verplichtingen uit hoofde van dit Verdrag, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden" in artikel 1 A (2) zal worden verstaan „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden."

Voorbehouden

De verplichting neergelegd in artikel 17 (1) om aan de rechtmatig in het land verblijvende vluchtelingen de meest gunstige behandeling te verlenen, welke wordt toegekend aan onderdanen van een vreemd land onder dezelfde omstandigheden, wat betreft het recht om loonarbeid te verrichten, zal niet zo worden uitgelegd dat vluchtelingen de voordelen genieten van overeenkomsten welke eventueel in de toekomst zullen

worden gesloten tussen Noorwegen, Denemarken, Finland, IJsland en Zweden, of tussen Noorwegen en een van deze landen, met het doel speciale voorwaarden vast te leggen voor het overbrengen van arbeidskrachten tussen deze landen.

Artikel 24

De verplichting neergelegd in artikel 24 (1) (b) om de rechtmatig in het land verblijvende vluchtelingen op dezelfde wijze te behandelen als de onderdanen met betrekking tot sociale zekerheid, is niet van toepassing ten aanzien van de uitkeringen krachtens de Wet van 16 Juli 1936 betreffende invaliden en blinden, of de Wet betreffende kinderbijslag van 24 October 1946, noch ten aanzien van de uitkeringen krachtens de Wet van 24 Juni 1931 met betrekking tot de Ongevallenverzekering voor zeelieden.

Tevens wordt een voorbehoud gemaakt ten aanzien van de bepalingen vervat in artikel 24 (3) voor zover het de uitbetaling van uitkeringen krachtens de drie bovengenoemde Wetten betreft."

De 21ste Januari 1954 is namens de Noorse Regering nog een verklaring overhandigd aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties, luidende:

".....the Government of Norway withdraws, with immediate effect, the reservation made by it to Article 24 of the Convention, as the Acts mentioned in said reservation have been amended to accord to refugees lawfully staying in the country the same treatment as is accorded to Norwegian nationals."

(Vertaling:)

„..... de Regering van Noorwegen trekt met ingang van heden het door haar ten aanzien van Artikel 24 van het Verdrag gemaakte voorbehoud in, daar de in bedoeld voorbehoud genoemde Wetten zodanig zijn gewijzigd dat zij aan rechtmatig in het land verblijvende vluchtelingen dezelfde behandeling toekennen als die welke wordt verleend aan Noorse onderdanen."

België 22 Juli 1953

"In depositing the instruments of ratification of His Majesty the King of the Belgians to the International Convention, and annexes relating to the status of refugees, signed at Geneva on 28 July 1951, I hereby declare that the words "events occurring before 1 January 1951", in article 1, section A of that Convention, should, from the point of view of the obligations assumed by the Belgian Government in virtue of the Convention, be understood to mean "events occurring in Europe or elsewhere before 1 January 1951". Furthermore,

1. In all cases where the Convention grants to refugees the most favourable treatment accorded to nationals of a foreign country, this provision shall not be interpreted by the Belgian Government as necessarily involving the regime accorded to nationals of countries with which Belgium has concluded regional, customs, economic or political agreements.

2. Article 15 of the Convention shall not be applicable in Belgium; refugees lawfully staying in Belgian territory will enjoy the same treatment, as regards the right of association, as that accorded to aliens in general."

(Vertaling:)

„Bij de nederlegging van de akten van bekrachtiging van Zijne Majesteit de Koning der Belgen van het Internationale Verdrag en de bijlagen,

betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 Juli 1951, verklaar ik hierbij dat onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1 A van dat Verdrag, voor wat betreft de door de Belgische Regering krachtens het Verdrag aanvaarde verplichtingen, dient te worden verstaan „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden”. Voorts

1. zal in de gevallen waarin het Verdrag aan vluchtelingen de meest gunstige behandeling toekent welke aan onderdanen van een vreemd land wordt verleend, deze bepaling door de Belgische Regering niet zo worden uitgelegd als zou zulks het regiem inhouden, hetwelk wordt verleend aan onderdanen van landen met welke België regionale, douane-, economische of politieke overeenkomsten heeft gesloten;

2. geldt artikel 15 van het Verdrag niet in België; rechtmatig op Belgisch grondgebied verblijvende vluchtelingen zullen ten aanzien van het recht van vereniging dezelfde behandeling genieten als die welke aan vreemdelingen in het algemeen wordt toegekend.”

Luxemburg 23 Juli 1953

“Declaration

In depositing with the Secretary-General of the United Nations the instrument by which the Grand Duchy of Luxembourg ratifies the Convention relating to the status of refugees, signed at Geneva on 28 July 1951, I have the honour to state that the Grand Ducal Government understands the words ‘events occurring before 1 January 1951’, in article 1, Section A of the Convention, to mean ‘events occurring in Europe before 1 January 1951’, in accordance with alternative (a) in section B of the same article.

Reservation

In all cases where the Convention grants to refugees the most favourable treatment accorded to nationals of a foreign country, this provision shall not be interpreted as necessarily involving the regime accorded to nationals of countries with which the Grand Duchy of Luxembourg has concluded regional, customs, economic or political agreements.”

(Vertaling:)

„Verklaring

Bij de nederlegging bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties van de akte waarbij het Groothertogdom Luxemburg het op 28 Juli 1951 te Genève ondertekende Verdrag betreffende de status van vluchtelingen bekrachtigt, heb ik de eer te verklaren dat de Regering van het Groothertogdom Luxemburg onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1 A van het Verdrag, verstaat „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa hebben plaats gevonden” in overeenstemming met het in lid B (a) van hetzelfde artikel vermelde alternatief.

Voorbehoud

In alle gevallen waarin het Verdrag aan vluchtelingen de meest gunstige behandeling toekent welke aan onderdanen van een vreemd land wordt verleend, zal deze bepaling niet zo worden uitgelegd als zou zulks het regiem inhouden, hetwelk wordt verleend aan onderdanen van landen met welke Luxemburg regionale, douane-, economische of politieke overeenkomsten heeft gesloten.”

de Bondsrepubliek Duitsland 1 December 1953

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland 11 Maart 1954

"When ratifying the Convention relating to the Status of Refugees signed at Geneva on July 28, 1951, and in accordance with Article 42, paragraph 1, thereof, the Government of the United Kingdom have deemed it necessary to make certain reservations thereto, the text of which is reproduced below:

(i) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland understand Articles 8 and 9 as not preventing them from taking in time of war or other grave and exceptional circumstances measures in the interests of national security in the case of a refugee on the ground of his nationality. The provisions of Article 8 shall not prevent the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland from exercising any rights over property or interests which they may acquire or have acquired as an Allied or Associated power under a Treaty of Peace or other agreement or arrangement for the restoration of peace which has been or may be completed as a result of the Second World War. Furthermore, the provisions of Article 8 shall not affect the treatment to be accorded to any property or interests which at the date of entry into force of this Convention for the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland are under the control of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland by reason of a state of war which exists or existed between them and any other State.

(ii) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland accept paragraph 2 of Article 17 with the substitution of "four years" for "three years" in sub-paragraph (a) and with the omission of sub-paragraph (c).

(iii) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, in respect of such of the matters referred to in sub-paragraph (b) of paragraph 1 of Article 24 as fall within the scope of the National Health Service, can only undertake to apply the provisions of that paragraph so far as the law allows; and it can only undertake to apply the provisions of paragraph 2 of that Article so far as the law allows.

(iv) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland cannot undertake to give effect to the obligations contained in paragraphs 1 and 2 of Article 25 and can only undertake to apply the provisions of paragraph 3 so far as the law allows."

(Vertaling:)

„Bij de bekrachtiging van het op 28 Juli 1951 te Genève ondertekende Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, en in overeenstemming met artikel 42, lid 1 van dat Verdrag, heeft de Regering van het Verenigd Koninkrijk het nodig geoordeeld, bepaalde voorbehouden te maken, waarvan de tekst hieronder is weergegeven:

(i) De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland vat de artikelen 8 en 9 zo op, dat het haar niet belet kan worden, in tijd van oorlog of onder andere ernstige en buitengewone omstandigheden, in het belang van de nationale veiligheid maatregelen te nemen ten aanzien van een vluchteling op grond van zijn nationaliteit. De bepalingen van artikel 8 beletten de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland niet, rechten uit te oefenen over eigendom of belangen welke zij eventueel verwerft of

heeft verworven als een Geallieerde of Geassocieerde Mogendheid krachtens een Vredesverdrag of een andere overeenkomst of regeling voor het herstel van de vrede welke is of eventueel nog zal worden gesloten tengevolge van de Tweede Wereldoorlog. Bovendien hebben de bepalingen van artikel 8 geen invloed op de behandeling te verlenen aan enig eigendom of enige belangen welke op de datum van inwerking-treding van dit Verdrag voor het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, onder het beheer zijn van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland tengevolge van het feit dat een oorlogstoestand bestaat of bestond tussen haar en een andere Staat.

(ii) De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland aanvaardt lid 2 van artikel 17 met dien verstande dat in paragraaf (a) „drie jaren” wordt vervangen door „vier jaren” en met weglating van paragraaf (c).

(iii) Met betrekking tot die aangelegenheden bedoeld in paragraaf (b) van lid 1 van artikel 24 welke vallen binnen het kader van de „National Health Service”, kan de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland er zich slechts toe verbinden, de bepalingen van dat lid toe te passen voor zover de wet dit toestaat; en zij kan er zich slechts toe verbinden, de bepalingen van lid 2 van dat artikel toe te passen voor zover de wet dit toestaat.

(iv) De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland kan er zich niet toe verbinden, gevolg te geven aan de verplichtingen vervat in de leden 1 en 2 van artikel 25 en zij kan er zich slechts toe verbinden de bepalingen van lid 3 toe te passen voor zover de wet dit toestaat.”

F. TOETREDING

De volgende Staten zijn op grond van artikel 39, lid 3, tot het Verdrag toegetreden:

Australië 22 Januari 1954

“Declaration

In accordance with Article 1, section B (1), the Government of the Commonwealth of Australia declares that, for the purpose of its obligations under this Convention, the words ‘events occurring before 1 January 1951’ in Article 1, section A shall be understood to mean ‘events occurring in Europe before 1 January 1951’.

Reservations

Articles 17, 18, 19 and 26

The Government of the Commonwealth of Australia understands that none of the obligations with regard to refugees stipulated in Articles 17, 18, 19 and 26 of the Convention precludes:

(a) the imposition of conditions upon which a refugee may enter the Commonwealth of Australia or any of its Territories where the entry is made for a specific purpose; or

(b) the making of arrangements with a refugee under which he is required to undertake employment under the direction of the Government of the Commonwealth of Australia for a specified period after his entry into the Commonwealth of Australia or any of its Territories.

Article 28

The Government of the Commonwealth of Australia makes a reservation with respect to the provisions contained in paragraph 1 of Article 28 of the Convention and does not accept the obligations stipulated in this paragraph but is prepared to recognize travel documents issued by other Contracting States pursuant to this Article.

Article 32

The Government of the Commonwealth of Australia makes a reservation with respect to the provisions contained in Article 32 of the Convention and does not accept the obligations stipulated in this Article."

(*Vertaling:*)

„*Verklaring*

In overeenstemming met artikel 1 B (1) verklaart de Regering van het Gemenebest van Australië dat met betrekking tot haar verplichtingen uit hoofde van dit Verdrag, onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1 A zal worden verstaan „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa hebben plaats gevonden”.

Voorbehouden

Artikelen 17, 18, 19 en 26

De Regering van het Gemenebest van Australië neemt aan, dat geen der verplichtingen met betrekking tot vluchtelingen neergelegd in de artikelen 17, 18, 19 en 26 van het Verdrag, verhindert:

(a) het vaststellen van voorwaarden waaronder een vluchteling het Gemenebest van Australië of een van zijn Gebieden kan binnenkomen indien dit binnenkomen geschiedt met een bepaald doel; of

(b) het treffen van een regeling met een vluchteling krachtens welke van hem geëist wordt dat hij gedurende een bepaalde periode na het ogenblik waarop hij het Gemenebest van Australië of een van zijn Gebieden is binnengekomen, arbeid aanvaardt op aanwijzing van de Regering van het Gemenebest van Australië.

Artikel 28

De Regering van het Gemenebest van Australië maakt een voorbehoud ten aanzien van de bepalingen vervat in lid 1 van artikel 28 van het Verdrag en aanvaardt de in dit lid neergelegde verplichtingen niet, doch is bereid door andere Verdragssluitende Staten krachtens dit artikel afgegeven reisdocumenten te erkennen.

Artikel 32

De Regering van het Gemenebest van Australië maakt een voorbehoud ten aanzien van de bepalingen vervat in artikel 32 van het Verdrag en aanvaardt de in dit artikel neergelegde verplichtingen niet."

Monaco 18 Mei 1954

"..... in accordance with the terms of Article 1, Section B, paragraph 1, the words "events occurring before 1 January 1951" shall be understood to mean "events occurring in Europe before 1 January 1951", and subject to the reservation that the stipulations contained in Articles 7 (paragraph 2), 15, 22 (paragraph 1), 23 and 24 shall be provisionally considered as being recommendations and not legal obligations."

(Vertaling:)

„..... in overeenstemming met het bepaalde in artikel 1 B (1) zal onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 hebben plaats gevonden” worden verstaan „gebeurtenissen welke vóór 1 Januari 1951 in Europa hebben plaats gevonden”, en onder het voorbehoud dat de bepalingen vervat in de artikelen 7, lid 2, 15, 22, eerste lid, 23 en 24 voorlopig als aanbevelingen zullen worden beschouwd en niet als wettelijke verplichtingen.”

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 43 op 22 April 1954 in werking getreden voor Denemarken, Noorwegen, België, Luxemburg, de Bondsrepubliek Duitsland en Australië en voor de gebieden waarop die Staten het Verdrag toepasselijk hadden verklaard, en vervolgens op 9 Juni 1954 voor het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en voor de gebieden waarop die Staat het Verdrag toepasselijk had verklaard; voor Monaco zullen deze bepalingen op 16 Augustus 1954 in werking treden.

De bepalingen van het Verdrag zullen voorts ingevolge artikel 43, lid 2, voor elke bekrachtigende en toetredende Staat in werking treden op de negentigste dag volgend op de nederlegging van de desbetreffende akte, en ingevolge artikel 40, leden 1 en 2, voor elk gebied waarop het Verdrag toepasselijk wordt verklaard op de negentigste dag na de aflegging van de desbetreffende verklaring of op de datum van inwerkingtreding voor de betrokken Staat indien deze datum later is.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 40 is het Verdrag toepasselijk verklaard:

door Denemarken op:

Groenland 4 December 1952

(voor Groenland gelden dezelfde voorbehouden als voor Denemarken bij de bekrachtiging zijn gemaakt)

door Australië op:

het eiland Norfolk 22 Januari 1954

Papua 22 Januari 1954

Australisch Nieuw Guinea 22 Januari 1954

Nauru 22 Januari 1954

(voor deze gebieden gelden dezelfde voorbehouden als voor Australië bij de toetreding zijn gemaakt)

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland op:

de Kanaaleilanden 11 Maart 1954
 het eiland Man 11 Maart 1954

(voor deze gebieden gelden dezelfde voorbehouden als voor het Verenigd Koninkrijk bij de bekrachtiging zijn gemaakt, met dien verstande dat het derde voorbehoud moet worden gelezen:

“(iii) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland can only undertake that the provisions of sub-paragraph (b) of paragraph 1 of Article 24 and of paragraph 2 of that Article will be applied in the Channel Islands so far as the law allows, and that the provisions of that sub-paragraph, in respect of such matters referred to therein as fall within the scope of the Isle of Man Health Service, and of paragraph 2 of that Article will be applied in the Isle of Man so far as the law allows.”

(Vertaling:)

„(iii) De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland kan er zich slechts toe verbinden, de bepalingen van paragraaf (b) van lid 1 van artikel 24 en die van lid 2 van dat artikel toe te passen op de Kanaaleilanden voor zover de wet dit toestaat, en de bepalingen van die paragraaf met betrekking tot die van de daarin bedoelde aangelegenheden welke vallen onder de “Health Service” van het Eiland Man, alsmede de bepalingen van lid 2 van dat artikel, toe te passen op het Eiland Man voor zover de wet dit toestaat.”)

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1951, 131.

Het onderhavige Verdrag is opgesteld tijdens een van 2 tot 25 Juli 1951 te Genève gehouden conferentie. De Engelse en de Franse tekst en de vertaling in het Nederlands van de Slotakte van deze conferentie luiden:

**FINAL ACT OF THE UNITED NATIONS CONFERENCE OF
PLENIPOTENTIARIES ON THE STATUS OF REFUGEES AND
STATELESS PERSONS**

I

The General Assembly of the United Nations, by Resolution 429 (V) of 14 December 1950, decided to convene in Geneva a Conference of Plenipotentiaries to complete the drafting of, and to sign, a Convention relating to the Status of Refugees and a Protocol relating to the Status of Stateless Persons.

The Conference met at the European Office of the United Nations in Geneva from 2 to 25 July 1951.

The Governments of the following twenty-six States were represented by delegates who all submitted satisfactory credentials or other communications of appointment authorizing them to participate in the Conference:

Australia	Luxembourg
Austria	Monaco
Belgium	Netherlands
Brazil	Norway
Canada	Sweden
Colombia	Switzerland (the Swiss delegation also represented Liechtenstein)
Denmark	Turkey
Egypt	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
France	United States of America
Federal Republic of Germany	Venezuela
Greece	Yugoslavia
Holy See	
Iraq	
Israel	
Italy	

The Governments of the following two States were represented by observers:

Cuba
Iran

Pursuant to the request of the General Assembly, the United Nations High Commissioner for Refugees participated, without the right to vote, in the deliberations of the Conference.

The International Labour Organisation and the International Refugee Organization were represented at the Conference without the right to vote.

**ACTE FINAL DE LA CONFÉRENCE DE PLÉNIPOTEN-
TIAIRES DES NATIONS UNIES SUR LE STATUT
DES RÉFUGIÉS ET DES APATRIDES**

I

Par sa résolution 429 (V) du 14 décembre 1950, l'Assemblée générale des Nations Unies a décidé de réunir à Genève une Conférence de plénipotentiaires pour achever de rédiger et pour signer une Convention relative au statut des réfugiés et aussi un Protocole relatif au statut des apatrides.

La Conférence s'est réunie à l'Office européen des Nations Unies à Genève où elle a siégé du 2 au 25 juillet 1951.

Les Gouvernements des vingt-six Etats suivants avaient envoyé des représentants qui ont tous présenté des lettres de créance ou autres pouvoirs reconnus valables les habilitant à participer aux travaux de la Conférence:

Australie	Monaco
Autriche	Norvège
Belgique	Pays-Bas
Brésil	République fédérale d'Allemagne
Canada	Royaume-Uni de Grande-Bre- tagne et d'Irlande du Nord
Colombie	Saint-Siège
Danemark	Suède
Egypte	Suisse (la délégation suisse représentait aussi le Liech- tenstein)
Etats-Unis d'Amérique	Turquie
France	Venezuela
Grèce	Yougoslavie
Irak	
Israël	
Italie	
Luxembourg	

Les Gouvernements des deux Etats suivants étaient représentés par des observateurs:

Cuba
Iran

Conformément à la demande de l'Assemblée générale, le Haut Commissaire des Nations Unies pour les Réfugiés a participé, sans droit de vote, aux travaux de la Conférence.

L'Organisation internationale du Travail et l'Organisation internationale pour les réfugiés étaient représentées à la Conférence, sans droit de vote.

The Conference invited a representative of the Council of Europe to be represented at the Conference without the right to vote.

Representatives of the following Non-Governmental Organizations in consultative relationship with the Economic and Social Council were also present as observers:

Category A

International Confederation of Free Trade Unions
International Federation of Christian Trade Unions
Inter-Parliamentary Union

Category B

Agudas Israel World Organization
Caritas Internationalis
Catholic International Union for Social Service
Commission of the Churches on International Affairs
Consultative Council of Jewish Organizations
Co-ordinating Board of Jewish Organizations
Friends' World Committee for Consultation
International Association of Penal Law
International Bureau for the Unification of Penal Law
International Committee of the Red Cross
International Council of Women
International Federation of Friends of Young Women
International League for the Rights of Man
International Social Service
International Union for Child Welfare
International Union of Catholic Women's Leagues
Pax Romana
Women's International League for Peace and Freedom
World Jewish Congress
World Union for Progressive Judaism
World Young Women's Christian Association

Register

International Relief Committee for Intellectual Workers
League of Red Cross Societies
Standing Conference of Voluntary Agencies
World Association of Girl Guides and Girl Scouts
World University Service

Representatives of Non-Governmental Organizations which have been granted consultative status by the Economic and Social Council as well as of those entered by the Secretary-General on the Register referred to in Resolution 288 B (X) of the Economic and Social Council, paragraph 17, had under the rules of procedure adopted

La Conférence a invité le Conseil de l'Europe à se faire représenter, sans droit de vote.

Des représentants des organisations non gouvernementales suivantes, dotées du statut consultatif auprès du Conseil économique et social, étaient également présents en qualité d'observateurs:

Catégorie A

Confédération internationale des syndicats libres
Fédération internationale des syndicats chrétiens
Union interparlementaire

Catégorie B

Alliance universelle des Unions chrétiennes de jeunes filles
Association internationale du droit pénal
Bureau international pour l'organisation du droit pénal
Caritas Internationalis
Comité des Eglises pour les affaires internationales
Comité consultatif mondial de la Société des amis
Comité de coordination d'organisations juives
Comité international de la Croix-Rouge
Congrès juif mondial
Conseil consultatif d'organisations juives
Conseil international des femmes
Fédération internationale des amis de la jeune fille
Ligue internationale des droits de l'homme
Ligue internationale des femmes pour la paix et la liberté
Organisation mondiale Agudas Israël
Pax Romana
Service social international
Union catholique internationale de service social
Union internationale des ligues féminines catholiques
Union internationale de protection de l'enfance
World Union for Progressive Judaism

Registre

Association mondiale des guides et des éclaireuses
Comité international d'aide aux intellectuels
Comité permanent des organisations bénévoles
Ligue des sociétés de la Croix-Rouge
World University Service

Les représentants des organisations non gouvernementales auxquelles le Conseil économique et social a accordé le statut consultatif et les représentants des organisations inscrites par le Secrétaire général sur le Registre et dont il est question au paragraphe 17 de la résolution 288 B (X) du Conseil économique et social, avaient,

by the Conference the right to submit written or oral statements to the Conference.

The Conference elected Mr. Knud Larsen, of Denmark, as President, and Mr. A. Herment, of Belgium, and Mr. Talat Miras, of Turkey, as Vice-Presidents.

At its second meeting, the Conference, acting on a proposal of the representative of Egypt, unanimously decided to address an invitation to the Holy See to designate a plenipotentiary representative to participate in its work. A representative of the Holy See took his place at the Conference on 10 July 1951.

The Conference adopted as its agenda the Provisional Agenda drawn up by the Secretary-General (A/CONF.2/2/Rev.1). It also adopted the Provisional Rules of Procedure drawn up by the Secretary-General, with the addition of a provision which authorized a representative of the Council of Europe to be present at the Conference without the right to vote and to submit proposals (A/CONF.2/3/Rev.1).

In accordance with the Rules of Procedure of the Conference, the President and Vice-Presidents examined the credentials of representatives and on 17 July 1951 reported to the Conference the results of such examination, the Conference adopting the report.

The Conference used as the basis of its discussions the draft Convention relating to the Status of Refugees and the draft Protocol relating to the Status of Stateless Persons prepared by the *ad hoc* Committee on Refugees and Stateless Persons at its second session held in Geneva from 14 to 25 August 1950, with the exception of the preamble and article 1 (Definition of the term "refugee") of the draft Convention. The text of the preamble before the Conference was that which was adopted by the Economic and Social Council on 11 August 1950 in Resolution 319 B II (XI). The text of article 1 before the Conference was that recommended by the General Assembly on 14 December 1950 and contained in the Annex to Resolution 429 (V). The latter was a modification of the text as it had been adopted by the Economic and Social Council in Resolution 319 B II (XI).¹⁾

The Conference adopted the Convention relating to the Status of Refugees in two readings. Prior to its second reading it established a Style Committee composed of the President and the representatives of Belgium, France, Israel, Italy, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the United States of America,

¹⁾ The texts referred to in the paragraph above are contained in document A/CONF.2/1.

aux termes du Règlement intérieur adopté par la Conférence, le droit de présenter à celle-ci des déclarations écrites ou verbales.

La Conférence a élu Président M. Knud Larsen, représentant du Danemark, et Vice-Présidents M. A. Herment, représentant de la Belgique, et M. Talat Miras, représentant de la Turquie.

A sa seconde séance, la Conférence, sur la proposition du représentant de l'Égypte, a décidé à l'unanimité d'adresser une invitation au Saint-Siège, le priant de bien vouloir désigner un plénipotentiaire pour participer aux travaux de la Conférence. Le 10 juillet 1951 un représentant du Saint-Siège est venu prendre place parmi les membres de la Conférence.

La Conférence a adopté comme ordre du jour l'ordre du jour provisoire établi par le Secrétaire général (A/CONF.2/2/Rev.1). Elle a également adopté le Règlement intérieur provisoire rédigé par le Secrétaire général, en y ajoutant une disposition qui autorisait un représentant du Conseil de l'Europe à assister à la Conférence sans droit de vote, et à présenter des propositions (A/CONF.2/3/Rev.1).

Conformément au Règlement intérieur de la Conférence, le Président et les Vice-Présidents ont vérifié les pouvoirs des représentants et, le 17 juillet 1951, ils ont fait rapport à la Conférence sur les résultats de cette vérification. La Conférence a adopté ce rapport.

La Conférence a pris pour base de travail le projet de Convention relatif au statut des réfugiés et le projet de Protocole relatif au statut des apatrides préparés par le Comité spécial pour les réfugiés et les apatrides lors de sa deuxième session, tenue à Genève du 14 au 25 août 1950, à l'exception du préambule et de l'article 1 (Définition du terme „réfugié”) du projet de Convention. Le texte du préambule dont la Conférence était saisie était celui que le Conseil économique et social avait adopté le 11 août 1950 dans sa résolution 319 B II (XI). Le texte de l'article 1 soumis à la Conférence était celui que l'Assemblée générale avait recommandé le 14 décembre 1950, et qui figure à l'annexe de la résolution 429 (V). Ce texte reprenait, en le modifiant, celui qui avait été adopté par le Conseil économique et social dans sa résolution 319 B II (XI).¹⁾

La Conférence a adopté en première et en deuxième lecture la Convention relative au statut des réfugiés. Avant la seconde lecture, elle avait constitué un comité de style composé du Président et des représentants de la Belgique, des États-Unis d'Amérique, de la France, d'Israël, de l'Italie et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne

¹⁾ Les textes mentionnés dans le paragraphe ci-dessus sont reproduits dans le document A/CONF.2/1.

together with the High Commissioner for Refugees, which elected as its Chairman Mr. G. Warren, of the United States of America. The Style Committee redrafted the text which had been adopted by the Conference on first reading, particularly from the point of view of language and of concordance between the English and French texts.

The Convention was adopted on 25 July by 24 votes to none with no abstentions and opened for signature at the European Office of the United Nations from 28 July to 31 August 1951. It will be re-opened for signature at the permanent headquarters of the United Nations in New York from 17 September 1951 to 31 December 1952.

The English and French texts of the Convention, which are equally authentic, are appended to this Final Act.

II

The Conference decided, by 17 votes to 3 with 3 abstentions, that the titles of the chapters and of the articles of the Convention are included for practical purposes and do not constitute an element of interpretation.

III

With respect to the draft Protocol relating to the Status of Stateless Persons, the Conference adopted the following resolution:

“The Conference,

“Having considered the draft Protocol relating to the Status of Stateless Persons,

“Considering that the subject still requires more detailed study,

“Decides not to take a decision on the subject at the present Conference and refers the draft Protocol back to the appropriate organs of the United Nations for further study.”

IV

The Conference adopted unanimously the following recommendations:

A

“The Conference,

“Considering that the issue and recognition of travel documents is necessary to facilitate the movement of refugees, and in particular their resettlement,

“Urges Governments which are parties to the Inter-Governmental Agreement on Refugee Travel Documents signed in London on 15 October 1946, or which recognize travel documents issued in

et d'Irlande du Nord, ainsi que du Haut Commissaire pour les Réfugiés; ce comité de style a élu Président M. G. Warren, représentant des Etats-Unis d'Amérique. Le comité de style a modifié le texte adopté par la Conférence en première lecture; ces modifications ont porté en particulier sur des questions de langue et sur la concordance à assurer entre les textes anglais et français.

La Convention a été adoptée le 25 juillet par 24 voix contre zéro sans abstention. Elle sera ouverte à la signature à l'Office européen des Nations Unies du 28 juillet au 31 août 1951. Elle sera de nouveau ouverte à la signature au Siège permanent des Nations Unies à New-York du 17 septembre 1951 au 31 décembre 1952.

On trouvera, joints au présent Acte final, les textes anglais et français de la Convention, qui font également foi.

II

La Conférence a décidé, par 17 votes contre 3 et 3 abstentions, que les titres des chapitres et des articles de la Convention sont inclus aux fins d'information et ne constituent pas des éléments d'interprétation.

III

En ce qui concerne le projet de Protocole relatif au statut des apatrides, la Conférence a adopté la résolution suivante:

„La Conférence,

„Ayant pris en considération le projet de Protocole relatif au statut des apatrides,

„Considérant que ce sujet exige encore une étude plus approfondie,

„Décide de ne pas prendre de décision à ce sujet à cette Conférence et renvoie le projet de Protocole pour plus ample étude aux organes appropriés des Nations Unies.”

IV

La Conférence a adopté à l'unanimité les recommandations suivantes:

A

„La Conférence,

„Considérant que la délivrance et la reconnaissance des titres de voyage sont nécessaires pour faciliter le mouvement des réfugiés et, en particulier, leur réinstallation,

„Demande instamment aux Gouvernements parties à l'Accord concernant la délivrance d'un titre de voyage à des réfugiés relevant de la compétence du Comité intergouvernemental pour les réfugiés,

accordance with the Agreement, to continue to issue or to recognize such travel documents, and to extend the issue of such documents to refugees as defined in article 1 of the Convention relating to the Status of Refugees or to recognize the travel documents so issued to such persons, until they shall have undertaken obligations under article 28 of the said Convention."

B

"The Conference,

"Considering that the unity of the family, the natural and fundamental group unit of society, is an essential right of the refugee, and that such unity is constantly threatened, and

"Noting with satisfaction that, according to the official commentary of the *ad hoc* Committee on Statelessness and Related Problems (E/1618, p. 40) the rights granted to a refugee are extended to members of his family,

"Recommends Governments to take the necessary measures for the protection of the refugee's family, especially with a view to:

- "(1) Ensuring that the unity of the refugee's family is maintained particularly in cases where the head of the family has fulfilled the necessary conditions for admission to a particular country;
- "(2) The protection of refugees who are minors, in particular unaccompanied children and girls, with special reference to guardianship and adoption."

C

"The Conference,

"Considering that, in the moral, legal and material spheres, refugees need the help of suitable welfare services, especially that of appropriate non-governmental organizations;

"Recommends Governments and intergovernmental bodies to facilitate, encourage and sustain the efforts of properly qualified organizations."

D

"The Conference,

"Considering that many persons still leave their country of origin for reasons of persecution and are entitled to special protection on account of their position,

signé à Londres le 15 octobre 1946, ou qui reconnaissent la validité des titres de voyage délivrés conformément aux dispositions de cet Accord, de continuer à délivrer ou à reconnaître lesdits titres de voyage et de délivrer ces titres de voyage à tous les réfugiés répondant à la définition donnée de ce terme à l'article premier de la Convention relative au statut des réfugiés ou de reconnaître les titres de voyage ainsi délivrés à ces personnes, jusqu'à ce qu'ils aient assumé les obligations qui découlent de l'article 28 de ladite Convention."

B

„La Conférence,

„Considérant que l'unité de la famille, cet élément naturel et fondamental de la société, est un droit essentiel du réfugié, et que cette unité est constamment menacée, et

„Constatant avec satisfaction que, d'après le commentaire officiel du Comité spécial de l'apatridie et des problèmes connexes (E/1618, p. 38) les droits de réfugié sont étendus aux membres de sa famille,

„Recommande aux Gouvernements de prendre les mesures nécessaires pour la protection de la famille du réfugié et en particulier pour:

- „1) Assurer le maintien de l'unité de la famille du réfugié, notamment dans le cas où le chef de la famille a réuni les conditions voulues pour son admission dans un pays;
- „2) Assurer la protection des réfugiés mineurs, notamment des enfants isolés et des jeunes filles, spécialement en ce qui concerne la tutelle et l'adoption."

C

„La Conférence,

„Considérant que le réfugié a besoin, dans les divers domaines moraux, juridiques et matériels, du concours de services sociaux appropriés, notamment de celui des organisations non gouvernementales qualifiées,

„Recommande aux Gouvernements et aux organismes intergouvernementaux de faciliter, d'encourager et de soutenir les efforts des organisations dûment qualifiées pour leur tâche."

D

„La Conférence,

„Considérant que nombre de personnes quittent encore leur pays d'origine pour des raisons de persécution et qu'elles ont droit à une protection spéciale à cause de leur condition particulière,

“Recommends that Governments continue to receive refugees in their territories and that they act in concert in a true spirit of international co-operation in order that these refugees may find asylum and the possibility of resettlement.”

E

“The Conference,

“Expresses the hope that the Convention relating to the Status of Refugees will have value as an example exceeding its contractual scope and that all nations will be guided by it in granting so far as possible to persons in their territory as refugees and who would not be covered by the terms of the Convention, the treatment for which it provides.”

IN WITNESS WHEREOF the President, Vice-Presidents and the Executive Secretary of the Conference have signed this Final Act.

DONE at Geneva this twenty-eighth day of July one thousand nine hundred and fifty-one in a single copy in the English and French languages, each text being equally authentic. Translations of this Final Act into Chinese, Russian and Spanish will be prepared by the Secretary-General of the United Nations, who will, on request, send copies thereof to each of the Governments invited to attend the Conference.

The President of the Conference:

(Sd.) KNUD LARSEN

The Vice-Presidents of the Conference:

(Sd.) HERMENT

(Sd.) TALAT MIRAS

The Executive Secretary of the Conference:

(Sd.) JOHN P. HUMPHREY

„Recommande aux Gouvernements de continuer à recevoir les réfugiés sur leur territoire et d'agir de concert dans un véritable esprit de solidarité internationale, afin que les réfugiés puissent trouver asile et possibilité de rétablissement.”

E

„La Conférence,

„Exprime l'espoir que la Convention relative au statut des réfugiés aura valeur d'exemple, en plus de sa portée contractuelle, et qu'elle incitera tous les Etats à accorder dans toute la mesure du possible aux personnes se trouvant sur leur territoire en tant que réfugiés et qui ne seraient pas couvertes par les dispositions de la Convention, le traitement prévu par cette Convention.”

EN FOI DE QUOI, le Président, les Vice-Présidents et le Secrétaire exécutif de la Conférence ont signé le présent Acte final.

FAIT à Genève, ce 28 juillet mil neuf cent cinquante et un en un seul exemplaire rédigé en langue anglaise et française, chacun des deux textes faisant également foi. Des traductions du présent Acte final en chinois, en espagnol et en russe seront faites par les soins du Secrétaire général des Nations Unies, qui enverra, sur demande, des exemplaires de ces traductions à chacun des Gouvernements invités à assister à la Conférence.

Le Président de la Conférence:

(s.) KNUD LARSEN

Les Vice-Présidents de la Conférence:

(s.) HERMENT

(s.) TALAT MIRAS

Le Secrétaire exécutif de la Conférence:

(s.) JOHN P. HUMPHREY

SLOTAKTE
VAN DE CONFERENTIE VAN GEVOLMACHTIGDEN VAN
DE VERENIGDE NATIES BETREFFENDE DE STATUS VAN
VLUCHTELINGEN EN STAATLOZE PERSONEN

I

De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft bij resolutie 429 (V) van 14 December 1950 besloten een Conferentie van Gevolmachtigden bijeen te roepen te Genève, teneinde de opstelling te voltooien en tot ondertekening over te gaan van een Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, alsmede van een Protocol betreffende de status van staatloze personen.

De Conferentie heeft van 2 tot 25 Juli 1951 op het Europees Bureau van de Verenigde Naties te Genève vergaderd.

De Regeringen van de volgende zes en twintig Staten hadden vertegenwoordigers afgevaardigd, die allen geldige geloofsbriefven of andere volmachten tot deelneming aan de werkzaamheden der Conferentie hebben overgelegd.

Australië	Monaco
België	Nederland
Bondsrepubliek Duitsland	Noorwegen
Brazilië	Oostenrijk
Canada	Turkije
Columbia	Venezuela
Denemarken	Verenigd Koninkrijk van
Egypte	Groot-Britannië en Noord-
Frankrijk	Ierland
Griekenland	Verenigde Staten van Amerika
Heilige Stoel	Zuidslavië
Irak	Zweden
Israël	Zwitserland (de Zwitserse dele-
Italië	gatie vertegenwoordigde ook
Luxemburg	Liechtenstein)

De Regeringen van de twee volgende Staten waren door waarnemers vertegenwoordigd:

Cuba
Perzië

Overeenkomstig het verzoek van de Algemene Vergadering heeft de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, zonder stemrecht, aan de beraadslagingen der Conferentie deelgenomen.

De Internationale Arbeidsorganisatie en de Internationale Vluchtelingenorganisatie waren op de Conferentie vertegenwoordigd, zonder stemrecht.

De Conferentie heeft de Raad van Europa uitgenodigd zich op de Conferentie te doen vertegenwoordigen, zonder stemrecht.

Vertegenwoordigers van de volgende niet-gouvernementele organisaties, die consultatieve status bij de Economische en Sociale Raad hebben, waren eveneens als waarnemers aanwezig:

Categorie A

Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen
Internationale Federatie van Christelijke Vakverenigingen
Interparlementaire Unie

Categorie B

Agoedath Israël Wereld Organisatie
Caritas Internationalis
Katholieke Internationale Vereniging voor Sociaal Werk
Commissie van de Kerken voor Internationale Zaken
Raad van Advies van Joodse Organisaties
Joodse Coördinatie Commissie
Wereldconsultatiebureau der Quakers
Internationale Vereniging voor Strafrecht
Internationaal Bureau voor de Unificatie van het Strafrecht
Internationaal Comité van het Rode Kruis
Internationale Vrouwenraad
Internationale Federatie tot Behartiging van Belangen van Jonge Meisjes
Internationale Liga voor de Rechten van de Mens
Internationale Maatschappelijke Hulp
Internationale Vereniging voor Kinderbescherming
Internationale Katholieke Vrouwen Unie
Pax Romana
Internationale Vrouwenliga voor Vrede en Vrijheid
Adviescommissie voor het Joodse Wereldcongres
Wereldvereniging voor Liberale Joden
Wereldfederatie voor Jonge Vrouwen

Register

Internationaal Hulpcomité voor Intellectuelen
Liga van Rode Kruis Verenigingen
Permanente Commissie van Liefdadige Organisaties
Wereldbond van padvindsters
World University Service

De vertegenwoordigers van de niet-gouvernementele organisaties die consultatieve status bij de Economische en Sociale Raad hebben, en de vertegenwoordigers van de organisaties die door de Secretaris-Generaal zijn opgenomen in het, in paragraaf 17 van resolutie 288 B

(X) van de Economische en Sociale Raad bedoelde register, hadden krachtens het door de Conferentie aangenomen huishoudelijk reglement het recht schriftelijk of mondeling verklaringen af te leggen.

De Conferentie heeft de heer Knud Larsen, vertegenwoordiger van Denemarken, tot Voorzitter en de heer A. Herment, vertegenwoordiger van België, en de heer Talat Miras, vertegenwoordiger van Turkije, tot Vice-Voorzitters gekozen.

Op de tweede zitting heeft de Conferentie, op voorstel van de Egyptische vertegenwoordiger, met algemene stemmen besloten de Heilige Stoel uit te nodigen een gevolmachtigd vertegenwoordiger om deel te nemen aan de werkzaamheden van de Conferentie, af te vaardigen. Op 10 Juli 1951 heeft de vertegenwoordiger van de Heilige Stoel zijn plaats op de Conferentie ingenomen.

De Conferentie heeft als agenda aangenomen de voorlopig door de Secretaris-Generaal opgestelde agenda (A/CONF. 2/2/Rev. 1). Zij heeft eveneens het voorlopig, door de Secretaris-Generaal opgestelde huishoudelijk reglement aangenomen, onder toevoeging van een bepaling, op grond waarvan een vertegenwoordiger van de Raad van Europa werd gemachtigd zonder stemrecht aan de Conferentie deel te nemen en voorstellen in te dienen (A/CONF. 2/3/Rev. 1).

Overeenkomstig het huishoudelijk reglement van de Conferentie hebben de Voorzitter en de Vice-Voorzitters de geloofsbriefven van de vertegenwoordigers onderzocht en op 17 Juli 1951 van de resultaten van dit onderzoek verslag aan de Conferentie uitgebracht. De Conferentie heeft dit rapport aangenomen.

De Conferentie heeft als uitgangspunt voor haar besprekingen genomen het ontwerp-verdrag betreffende de status van vluchtelingen en het ontwerp-protocol betreffende de status van staatloze personen, opgesteld door de Commissie ad hoc betreffende vluchtelingen en staatloze personen tijdens haar tweede zitting, welke van 14 tot 25 Augustus 1950 te Genève plaats vond, met uitzondering van de préambule en artikel I (Definitie van de term „vluchteling”) van het ontwerp-verdrag. De aan de Conferentie voorgelegde tekst van de préambule was die welke de Economische en Sociale Raad op 11 Augustus 1950 bij resolutie 319 B II (XI) had aangenomen. De aan de Conferentie voorgelegde tekst van artikel I was die welke de Algemene Vergadering op 14 December 1950 had aanbevolen en in de bijlage van resolutie 429 (V) is opgenomen. Deze tekst was de gewijzigde tekst welke door de Economische en Sociale Raad bij resolutie B II (XI) was aangenomen.¹⁾

De Conferentie heeft het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen in twee lezingen aanvaard. Vóór de tweede lezing heeft zij een stijl-commissie ingesteld, bestaande uit de Voorzitter en de vertegenwoordigers van België, Frankrijk, Israël, Italië, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de Verenigde

¹⁾ De in deze alinea genoemde teksten zijn vervat in document A/CONF.2/1.

Staten van Amerika, tezamen met de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen; deze commissie koos de heer G. Warren, vertegenwoordiger van de Verenigde Staten van Amerika, tot Voorzitter. De stijl-commissie heeft de door de Conferentie in eerste lezing aangenomen tekst gewijzigd in het bijzonder uit een oogpunt van taal en overeenstemming tussen de Engelse en Franse tekst.

Op 25 Juli werd het Verdrag met 24 tegen 0 stemmen en geen onthoudingen aangenomen. Het staat open voor ondertekening op het Europees Bureau van de Verenigde Naties van 28 Juli tot 31 Augustus 1951. Het zal wederom voor ondertekening worden opengesteld op de permanente Zetel van de Verenigde Naties te New-York van 17 September 1951 tot 31 December 1952.

De Engelse en Franse teksten van het Verdrag, welke gelijkelijk authentiek zijn, zijn aan deze Slotakte gehecht.

II

De Conferentie heeft met 17 tegen 3 stemmen en 3 onthoudingen besloten, dat de titels van de hoofdstukken en van de artikelen van het Verdrag voor praktische doeleinden zijn opgenomen en geen interpretatief bestanddeel daarvan uitmaken.

III

Ten aanzien van het ontwerp-protocol betreffende de status van staatloze personen heeft de Conferentie de volgende resolutie aangenomen:

„De Conferentie,

„In beschouwing genomen hebbende het ontwerp-protocol betreffende de status van staatloze personen,

„Overwegende, dat dit onderwerp nog een diepgaande studie vereist,

„Besluit te dezer zake geen beslissing te nemen tijdens deze Conferentie en verwijst het ontwerp-protocol voor een nadere studie terug naar de daarvoor in aanmerking komende organen van de Verenigde Naties”.

IV

De Conferentie heeft met algemene stemmen de volgende aanbevelingen aangenomen:

A

„De Conferentie,

„Overwegende, dat de verstrekking en erkenning van reisdocumenten noodzakelijk zijn om het reizen van vluchtelingen en, in het bijzonder, hun nieuwe vestiging te vergemakkelijken,

„Verzoekt uitdrukkelijk aan de Regeringen die partij zijn bij de op 15 October 1946 te Londen ondertekende Intergouvernementele Overeenkomst betreffende de afgifte van een reisdocument aan vluch-

telingen, of die de geldigheid van de in overeenstemming met die Overeenkomst afgegeven reisdocumenten erkennen, voort te gaan zodanige reisdocumenten te verstrekken of te erkennen, en deze reisdocumenten te verstrekken aan vluchtelingen die onder de omschrijving van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen vallen, of de aldus aan deze personen verstrekte reisdocumenten te erkennen, totdat zij de uit artikel 28 van genoemd Verdrag voortvloeiende verplichtingen op zich hebben genomen”.

B

„De Conferentie,

„Overwegende, dat de eenheid van het gezin — de natuurlijke en fundamentele groepseenheid van de maatschappij — een wezenlijk recht van de vluchteling is en dat deze eenheid voortdurend wordt bedreigd, en

„Met voldoening vaststellend, dat, volgens het officieel commentaar van de Commissie ad hoc betreffende de staatloosheid en aanverwante vraagstukken (E/1618, blz. 38) de aan een vluchteling verleende rechten eveneens van toepassing zijn op zijn gezinsleden,

„Beveelt de Regeringen aan, de nodige maatregelen te nemen voor de bescherming van het gezin van de vluchteling, in het bijzonder teneinde:

- „1) De handhaving van de eenheid van het gezin van de vluchteling te verzekeren, in het bijzonder in de gevallen waarin het hoofd van het gezin aan de voor de toelating in een bepaald land vereiste voorwaarden heeft voldaan;
- 2) De bescherming van minderjarige vluchtelingen te verzekeren, in het bijzonder onbegeleide kinderen en jonge meisjes, met name wat betreft voogdij en adoptie”.

C

„De Conferentie,

„Overwegende, dat de vluchteling in moreel, wettelijk en materieel opzicht de steun behoeft van sociale diensten, in het bijzonder die van de bevoegde niet-gouvernementele organisaties,

„Beveelt de Regeringen en inter-gouvernementele organen aan, de werkzaamheden van de behoorlijk voor haar taak berekende organisaties te vergemakkelijken, aan te moedigen en te ondersteunen”.

D

„De Conferentie,

„Overwegende, dat nog velen hun land van herkomst om redenen van vervolging verlaten en dat zij op grond van hun bijzondere positie recht hebben op speciale bescherming,

„Beveelt de Regeringen aan, voort te gaan vluchtelingen op haar grondgebied op te nemen, en in een ware geest van internationale solidariteit samen te werken, opdat deze vluchtelingen asyl kunnen vinden en in staat worden gesteld zich opnieuw te vestigen”.

E

„De Conferentie,

„Geeft uiting aan de hoop, dat het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen als een voorbeeld zal dienen, dat de grenzen van de contractuele betekenis van het Verdrag zal overschrijden, en dat het alle Staten zal opwekken om de zich op hun grondgebied als vluchteling bevindende personen die niet onder de bepalingen van het Verdrag vallen, zoveel mogelijk dienovereenkomstig te behandelen”.

TEN BLIJKE WAARVAN de Voorzitter, de Vice-Voorzitters en de Uitvoerend Secretaris van de Conferentie deze Slotakte hebben ondertekend.

GEDAAN te Genève de acht en twintigste Juli negentienhonderd een en vijftig, in een enkel exemplaar in de Engelse en de Franse taal, waarvan beide teksten gelijkelijk authentiek zijn. Vertalingen van deze Slotakte in het Chinees, Spaans en Russisch zullen worden vervaardigd vanwege de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die, op verzoek, afschriften daarvan zal zenden aan elk der voor de Conferentie uitgenodigde Regeringen.

De Voorzitter van de Conferentie:

(w.g.) KNUD LARSEN

De Vice-Voorzitters van de Conferentie:

(w.g.) HERMENT

(w.g.) TALAT MIRAS

De Uitvoerend Secretaris van de Conferentie:

(w.g.) JOHN P. HUMPHREY

Uitgegeven de twaalfde Juli 1954.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.